רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ועדת תוכן

תל אביב, בית רשות השידור
יום ראשון, י"ב בטבת תשע"ד - 15/12/2013

נוכחים:
אמיר גילת, יו"ר הרשות, יו"ר הוועדה
עו"ד ליאת בלום, לשכה משפטית
דדי מרקוביץ', נציב קבילות הציבור
ואפא זועבי פאהום, חברת ועדה
יעקב בורובסקי, חבר ועדה
דבורה הנדלר, חברת ועדה (בטלפון)
יוסי דרמר, חבר מליאה
דוד חיון, חבר ועדה
אורי רוזנווקס, יו"ר פורום היוצרים הדוקומנטריים
עמית ליאור, יו"ר איגוד התסריטאים
ליזקה אסא, הנהלת פורום היוצרים הדוקומנטריים

היו"ר אמיר גילת: אנחנו מייד נארח פה את היוצרים. אני רק רציתי להסביר שהישיבה המשותפת של כספים, תוכן ו-250 שנקבעה להיום, בשל בקשת החברים ואילוצי מזג האוויר אנחנו במידה הצורך נקיים אותה במועד אחר. אני מסביר למה ועדת התוכן מתקיימת היום בכל מקרה. כל הנושא של מפגש היוצרים הוא בא על רקע הנושא של סרגל העלויות ונאותות ההפקה וכו'. ההנהלה היא זו שלחצה עלינו הרבה פעמים בתקופה האחרונה שנקיים את הישיבה הזאת, כי זה מעכב להם דברים אחרים. המפגש עם היוצרים נקבע מבעוד מועד לפני מספר שבועות וחבל לדחות אותו כי הוא יכנס אל תוך 2014 ואנחנו כל הזמן שומעים שאנחנו חייבים לעשות את זה כמה שיותר דחוף, את ההחלטות בנושא הזה, כיוון שההנהלה לגבש את כל מה שקשור ל-2014, לכן היה לי חשוב לקיים את הישיבה הזאת במועד עם כל הנסיבות של מזג האוויר. בפורום של כספים ו-250 זה לא יתקיים לאור בקשת החברים, אבל לפחות שוועדת תוכן תארח היום את היוצרים. זה גם דבר חשוב כי מסתבר שההנהלה לא מקיימת את הדו שיח עם היוצרים באופן שוטף כפי שהוחלט עליו בעבר. מאחר והמפגש כבר נקבע, אני חושב שהשילוב של שני הדברים מחייב אותנו לקיים את המפגש. את תוכלי כמובן להצטרף טלפונית. גם הפרוטוקול כמובן יופץ. חשוב לקדם את התהליך הזה של קביעת הנושא של נאותות ההפקה וסרגל העלויות כי הוא משפיע על המון דברים אחרים שאי אפשר להתקדם איתם. דבר נוסף שלא היה מתוכנן בסדר היום אבל הוא גם כתוצאה מהסופה, שאני חושב שאנחנו חייבים לדון בנושא של הכשלים שהיו במהלך כל סיקור נושא הסופה בערוץ הראשון. אני אפרט על זה בהמשך. אגב, אין בחדר אף נציג מההנהלה. הנציגים הירושלמים, זה מובן, בגלל מזג האוויר, נניח.

דבורה הנדלר: זה לא יפה להגיד "נניח". זה ממש מעליב.

היו"ר אמיר גילת: אני אגיד לך למה נניח. אני אומר נניח מפני שבלי קשר לסופה ההנהלה מערימה קשיים רבים בזמן האחרון על קיום ישיבות של המוסדות וגם הישיבות של היום שנקבעו מבעוד מועד אחרי 16:30, ההנהלה אמרה שהיא לא יכולה להשתתף בהן, אז לכן היה "נניח", כי גם בלי הסופה ההנהלה לא ששה, נגיד את זה ככה, לבוא לישיבות היום, והם כבר הודיעו מראש שביום ראשון

הבא הם גם לא יכולים וכו' וכו', אז לכן היתה המילה "נניח". זה לא קשור היה למזג האוויר או לחברי המוסדות שנצורים בגלל מזג האוויר. אז זה לגבי הנושא הזה.

דבורה הנדלר: מי החברים שנמצאים?

היו"ר אמיר גילת: נמצא בורובסקי, ואפא, אני, יוסי דרמר, וחיון מייד מגיע.

דבורה הנדלר: לא אמרנו שבוועדת תוכן הקרובה שתהיה אנחנו נאשר מחדש את הנושא של 3 ו-5 פרקים למורשת ישראל.

היו"ר אמיר גילת: לדיון בלוח שידורים אני צריך שיהיו 5 חברי ועדת תוכן, וזה אין לי.

דבורה הנדלר: אני לא נחשבת?

היו"ר אמיר גילת: אבל אין לי 5 חברי ועדת תוכן כרגע.

דבורה הנדלר: אמרת שיגיע מייד חיון.

היו"ר אמיר גילת: אם הוא יגיע. גם המנכ"ל לא פה, ומעירה לי פה היועצת המשפטית שלא כדאי לקיים את זה בלי המנכ"ל.

דבורה הנדלר: אני עברתי על התמליל ולפי התמליל ברור שאנחנו אישרנו את זה.

היו"ר אמיר גילת: אני יכול להבין את היעדרותו של המנכ"ל ואנשי ההנהלה הירושלמים. אני לא יכול להבין את היעדרותם של חברי ההנהלה שגרים במרחק של רחובות סמוכים או באזור תל אביב רבתי ואשר הוזמנו לישיבה, וגם תנאי מזג האוויר באזורם מאפשרים להם להגיע. אני מדבר על מנהל מחלקת התעודה שגר במודיעין, מנהל חטיבת התוכניות גר בתל אביב. אין סיבה שבעולם שלא יהיו פה איתנו עכשיו במפגש עם היוצרים, לכן אני אומר שגם את הנושאים האחרים אני לא הייתי רוצה כרגע לקיים בלי ההנהלה.

טוב, אנחנו מתחילים בדיון עצמו.

דבורה הנדלר: דוד חיון הגיע?

היו"ר אמיר גילת: עוד לא. העולם מתקיים גם בהיעדרו. אנחנו מקווים שיכנס.

דבורה הנדלר: כי אמרת לי שכשהוא יגיע יהיה לך 5.

היו"ר אמיר גילת: לא, עוד אין 5. לצורך קיום ישיבה רגילה מספיק 3 חברים. לצורך דיון על נושאים שמשיקים לנושא של לוח משדרים צריך 5.

דבורה הנדלר: אמיר, זה לא קשור ללוח שידורים, זה קשור לקול קורא שאישרנו כבר.

היו"ר אמיר גילת: טוב, בואי נראה, יכול להיות שיהיו 5 עד הסוף. כרגע אין ממילא.

דבורה הנדלר: בסדר.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אני מקדם בברכה את נציגי היוצרים. אני אמרתי הרגע לחברי הוועדה שנציגי ההנהלה לצערי לא כאן, חלק בגלל תנאי מזג האוויר, חלק בגלל סיבות שאני לא מבין. היתה צריכה להיות ועדת תוכן, כספים ו-250 יחד עם היוצרים. בשל בקשת חברים נצורים מירושלים שלא יכולים להגיע, אז אני הפכתי את זה לוועדת תוכן, ונמצאים פה בעצם חברי ועדת תוכן ואורחים, וחברה של החברה שבעצם נצורה מוועדת תוכן, אז היא על הקו בטלפון. היא שומעת אותנו. אני אמרתי שאני חושב שחשוב היה לקיים את המפגש הזה למרות תנאי מזג האוויר והיעדרות חלק מגורמי ההנהלה. אחרים כמובן היו אמורים להיות פה. גם בשל פרק הזמן הארוך שאנחנו ממתינים לקיומה של הישיבה הזאת והדחיפות שיש בה כדי להיערך כראוי ל-2014 בכל הנושאים - - - .

דבורה הנדלר: אמיר, רק לפרוטוקול, אי אפשר היה לקיים את הישיבה למשל מחר, לדחות את זה ביום?

היו"ר אמיר גילת: תראי, היא נקבעה שלושה שבועות מראש. התשובה היא לא. אם את רוצה שנדבר לפרוטוקול, אז יום ראשון נקבע מיום כניסתו של המנכ"ל לתפקיד כיום שבו אנחנו מרכזים את ישיבות המוסדות.

דבורה הנדלר: בסדר, אנחנו מדברים על תנאי מזג האוויר.

היו"ר אמיר גילת: אבל אני מסביר לך שגם ללא קשר למזג האוויר הוא הודיע שהוא לא - - - .

דבורה הנדלר: אני מדברת על עצמי.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אבל יש לך ניסיון פעם אחת שהיתה לך בקשה שנעלה אותך טלפוני, עשינו. כבר נקבע התקדים.

דבורה הנדלר: אני רק אמרתי לפרוטוקול.

היו"ר אמיר גילת: טוב, תודה. אני אומר, החשיבות היא בעצם קיום המפגש כמה שיותר מהר. הוא כבר תואם לפני הרבה שבועות וחבל היה להזיז את זה, מה גם שבאמת לוח השנה לא מחכה לנו ו-2014 כבר בשער. עוד אמרתי, שאם כבר חברי המוסדות התכוננו היום למפגש אתכם, אז הבה נקיים אותו, מפני שאני מבין שההנהלה לא כל כך מקפידה על קיום הדיאלוג אתכם, אז לפחות שזה יהיה ברמה של המוסדות. בבקשה, תציגו את עצמכם לפרוטוקול.

אורי רוזנווקס: נמצא פה יו"ר איגוד התסריטאים, עמית ליאור. חברת הנהלת פורום היוצרים, ליזקה אסא, אנוכי, יו"ר פורום היוצרים, אורי רוזנווקס. אני אעבור בקצרה על הסעיפים שאנחנו הצגנו לכם. זה בעצם סיכום של נייר קודם שאנחנו הצגנו לכם ב-2012 כבר ומאז היינו פה עוד כמה וכמה פעמים בניסיונות לקדם אותו. מה שאני רוצה להגיד מראש, שכל הסעיפים האלה, אלה הם סעיפים שאנחנו ביקשנו לבוא ולהתדיין עם ההנהלה עליהם. מה שכתוב פה זאת עמדתנו. אנחנו היינו מאוד שמחים להתדיין על כל אחד ואחד מהסעיפים. אני לא חושב שנוכל להתדיין כרגע פה על כל הסעיפים, אבל אנחנו מאפריל 2012, כשהיתה לנו פגישה משותפת עם היו"ר ועם המנכ"ל, הגשנו נייר עבודה שזה התמצית שלו, שמכיל את כל העניינים שעל הפרק ביניכם לבין התקשרות עם שוק ההפקה העצמאי. מכל הסעיפים האלה כמעט ולא נעשה דבר ואנחנו שוב קוראים, וזה אולי ה-9:56 של הפגישה הזאת. אנחנו מבקשים להקים צוות שיהיה לו מנדט להתדיין איתנו, ואנחנו מבקשים שבצוות הזה יכללו גם אנשים מהמוסדות, לא רק אנשים מהדרג המקצועי. מה שקרה בפעמים הקודמות, היו לנו שתי פגישות בשנתיים האחרונות ובסופו של דבר בסוף הפגישה אמר לנו ראש הצוות יואב גינאי, שלא נמצא פה היום, שאין לו מנדט להחליט על שום דבר. אז מהבחינה הזאת זה בזבוז זמן מבחינתנו, ואחרי זה היינו פה עוד פעם.

היו"ר אמיר גילת: למי יש מנדט, לדידו?

אורי רוזנווקס: הוא אמר שהוא לא בעל החלטה.

ואפא זועבי פאהום: הם דיברו על החלטה של המוסדות.

אורי רוזנווקס: לא רק המוסדות.

עמית ליאור: עשינו ישיבות גם ספציפיות איתם.

ואפא זועבי פאהום: מה היתה התכלית של הישיבות שקיימתם?

אורי רוזנווקס: אני אסביר. אנחנו הגשנו נייר עבודה שכלל את כל הנושאים שעל הפרק. בעקבות העניין הזה הוחלט לקיים צוות משא ומתן בין הדרג המקצועי לבינינו. היתה ישיבה אחת ב-2012. התחלנו לדבר על הרבה דברים. היו שתי פגישות עד היום: אחת ב-2012 ואחת ב-2013. ב-2013 היתה פגישה שבעצם הבנו שהם לא יכולים לקדם כלום.

ואפא זועבי פאהום: גם בדיעבד?

אורי רוזנווקס: תראי, היו לנו פגישות עוד לפני הכניסה של ההנהלה הזאת, כבר בתקופת שקלאר, וגם שום דבר לא זז. בסופו של דבר מה שאנחנו חושבים, בשביל לקיים משהו שהוא משמעותי, צריך להיות צוות שמחבר את הדרג המקצועי עם הדרג המפקח, עם הדרג הציבורי, כי אחרת שום דבר לא יכול לזוז באמת.

קריאה: אני רוצה להוסיף על הנקודה הזאת, שזה מאוד קריטי. בסופו של דבר מי שמנחה מה הערוץ הזה הולך להיות, זה אתם. אתם קובעי המדיניות. אנחנו רוצים לשבת עם הדרגים הטכניים בשביל באמת לעזור. אין כמונו שמבינים את השטח. אנחנו מבינים את השטח, אנחנו יודעים איך הדברים קורים, באיזה עלויות הם באמת קורים.

אורי רוזנווקס: אבל אנחנו לא נעשה את זה אם אנחנו עוד פעם נבזבז את הזמן. בתוך הדבר הזה יש גם את הדרג שלכם שצריך להבין שהדברים שאנחנו מדברים עליהם בסופו של דבר זה לא רק מספרים, זה איך הערוץ הזה יראה, מה יהיה איכות התכנים, כמה זמן יושקע, איך הדברים יראו ואם זה יבוא מכם כהנחיות.

ליאת בלום: רק משפט, לעשות סדר. זה לא יעזור מהסיבה הפשוטה שגם גורם מהמוסדות שישב אתכם, עדיין לא יוכל לקבל את ההחלטה כי זה צריך לבוא לוועדה, למליאה, בהתאם להקשר. אז בכל מקרה גם גורם מהמוסדות שישב, הוא לא יוכל לקבל החלטה.

ואפא זועבי פאהום: הוא יכול כן לשקף, הוא יכול כן לייצג.

ליאת בלום: המוסדות הם גורם מפקח וזה לא נכון שגורם מפקח ישב בתוך תהליך שהוא ביצועי, לכן ההפרדה שהדרגים המקצועיים של הרשות יושבים, מקיימים את ועדת ההיגוי הזאת. דרך אגב, היו תקופות שהתקדמנו מאוד באינטנסיביות. השנה זה באמת קצת התעכב. ברגע שיש מסמך שלהערכתי הגענו לפני שנתיים כמעט לסיום שלו, היה עוד אולי נושא של כמה חלונות וכמעט סגרנו את הכול. ברגע שהסיפור הזה נסגר ויש משהו שמקובל על ההנהלה ועל הצוות, זה עובר אישור של המוסדות.

אורי רוזנווקס: ליאת, לא משנה לי איך תקראו לזה. מה שחשוב לנו, שיהיה גוף שיוכל לעבוד מולנו.

ליאת בלום: אני מבינה את הבעיה, אני רק חושבת שהפתרון שאתה מציע הוא לא יעזור. אני מציעה שהמוסדות כן, ואת זה כן אפשר לעשות כגורם מפקח, להנחות את ההנהלה לסיים את התהליך הזה תוך תקופת זמן, ואז הנהלה צריכה נציגי ההנהלה שימונו

היו"ר אמיר גילת: נדמה לי שכבר היו החלטות כאלה.

ליאת בלום: הרעיון הוא שדרג מקצועי מסיים עבודה ומביא את זה למוסדות.

ואפא זועבי פאהום: אתה לא יכול לייצר מכשול בעצמך. אתה אומר, בואו תשבו ותקדמו איזשהו מסמך, תביאו את זה למוסדות, אבל בכל זאת אתם מגיעים למשהו ומישהו אומר להם שם שאין מה לעשות.

ליאת בלום: מה זאת אומרת? הם נכנסו למשא ומתן. זה בידיעה מוחלטת כמו כל החלטה אחרת שהיא עקרונית, שההנהלה חייבת להביא את זה לאישור מוסדות.

אורי רוזנווקס: לא, אבל זאת לא הבעיה. הבן אדם שישב מטעם ההנהלה אמר שאין לו מנדט.

ליאת בלום: המנדט שלו זה להציג. אם אנחנו מדברים על אותו דיון והוא אמר משהו באופן אחר, אז אני לא יודעת. אני יכולה להתייחס לדיונים שאני הייתי. המנדט שלנו הוא לגבש משהו כהנהלה ולהביא את זה לאישור המוסדות. המנדט הסופי הוא לא של ההנהלה.

אורי רוזנווקס: אז שישב המנכ״ל.

ליאת בלום: גם אם המנכ״ל ישב זה עדיין יצטרך לעבור לאישור מוסדות.

אורי רוזנווקס: אין בעיה, אבל לא יכול להיות שישבו איתנו גורמים מתוך ההנהלה ואחרי זה זה יגיע למנכ״ל והוא יגיד, לא.

היו״ר אמיר גילת: עד עכשיו ציירת מצב של דיוני סרק עם ההנהלה כי צריך את המוסדות.

אורי רוזנווקס: לא אמרתי את זה. אמרתי שלצוות שישב איתנו, הוא אמר שאין לו מנדט. זה מה שאמרתי.

ואפא זועבי פאהום: מנדט למה?

אורי רוזנווקס: לקבל החלטות בכלל.

ואפא זועבי פאהום: אתם צריכים להגיע למסמך. רק לגבש את המסמך.

היו״ר אמיר גילת: דבורה, בבקשה.

דבורה הנדלר: אני רוצה לומר משהו. אנחנו כבר ישבנו כמה וכמה פעמים בישיבות דומות. בזמנו אנחנו החלטנו על סרגל עלויות ואז החלטנו שאנחנו לא רוצים ליידע לא את עצמנו ולא את אף אחד מה סרגל עלויות כדי שאחר כך החברים שיושבים שם, אני לא יודעת מי הם, הם באים בדרישות לגובה של עלות כזו וכזו. אני רוצה לברר מה בעצם עכשיו הם רוצים? הם רוצים להכתיב לנו את סרגל העלויות עבור סדרה כך וכך, העלות היא כזו וכזו? מה בדיוק הסיפור שם?

היו״ר אמיר גילת: קודם כל אנחנו לא בתכתיבים, אנחנו בדיון.

דבורה הנדלר: אני רוצה להבין.

היו"ר אמיר גילת: יש לך את הנייר.

ואפא זועבי פאהום: דבורה, תקראי את הנייר שקיבלת מבעוד מועד.

דבורה הנדלר: אני מבינה. אני עכשיו שואלת על מה הדיון. אני לא מבינה על מה - - - , כן להיות חלק מהמוסדות, לא להיות חלק מהמוסדות?

אורי רוזנווקס: אז בואי תקשיבי לסעיפים שאנחנו נעלה ותביני את הדרישות שלנו. הן מאוד פשוטות והן מאוד סטנדרטיות לכל גופי השידור בארץ ובעולם. הדבר הכי בסיסי, נוהל התקשרויות. היה נוהל התקשרויות שיצא ב-2012 שהיה מאוד מאוד בעייתי. אנחנו העלינו את העניין הזה בפניכם בישיבת מליאה בספטמבר 2012 לדעתי. אנחנו יודעים שחובר נוהל התקשרויות חדש. אמרו לנו שבנוהל החדש אנחנו נקבל את הנוהל בשביל להביע את דעתנו, לראות, כי הרי זה נוהל שאמור להתקשר איתנו. עד עכשיו לא ראינו את הנוהל החדש. זה דבר ראשון. עניין הקולות הקוראים. אנחנו יודעים שב-2012 מתוך סך הכספים שרשות השידור הוציאה להפקות חיצוניות, רק 10% מהכסף הזה הלך דרך קולות קוראים. קולות קוראים זה הדרך הפומבית של רשות השידור לפנות לכלל היוצרים, לא למקורבים, לא לאנשים שהם יותר מוכרים או פחות. קול קורא הוא דבר פומבי שפתוח לכולם, שכל אחד, אם הוא מירוחם או אם הוא מתל אביב ואם הוא מבית ג'אן, יש לו צ'אנס להגיש באופן הכי שוויוני. לא יתכן שרק 10% מהתקציבים שהוצאו ב-2012 יצאו על קולות קוראים, ולא רק זה, שב-2013 עד עכשיו הרשות לא פרסמה קול קורא אחד לא בדרמה ולא בתעודה. אחד.

היו"ר אמיר גילת: אתה יודע למה.

אורי רוזנווקס: אני אגיד לך עוד משהו. אני רוצה לתת לכם דוגמא שלי. אני יכול לתת לכם דוגמא שלי אישית. אני הגשתי קול קורא לפיתוח במאי 2012. אנחנו עכשיו בדצמבר. אני באוגוסט 2013 קיבלתי מכתב שההצעה מונחת על שולחננו, זאת אומרת כמעט שנה ו-4 חודשים אחרי זה.

ואפא זועבי פאהום: "שולחננו" של מי?

אורי רוזנווקס: של חטיבת התוכניות. אני נותן לך את הדוגמא שלי שתביני, וזה מאוד מאוד קשור. מאי 2012 הגשתי. אוגוסט 2013 קיבלתי תשובה שההצעה עדיין בדיון. היום אני עדיין לא יודע מה קורה איתה, ואנחנו כבר בדצמבר. אני רוצה לתת דוגמא של סדר גודל. נניח שהיום אני מקבל תשובה חיובית על הקול קורא הזה, אני צריך להיכנס למשא ומתן עם רשות השידור, נניח 3 חודשים למשא ומתן על פיתוח. אחרי זה אני אעשה עוד 3 חודשים פיתוח. אחרי זה אני אחזיר את זה לרשות השידור. נניח הם ירצו להפיק את הדבר הזה, אז אני אכנס לעוד שנה וחצי משא ומתן עם רשות השידור. זה אומר שקול קורא שהגשתי ב-2012 עלול, אם יש לי מזל, לצאת להפקה ב-2016.

ואפא זועבי פאהום: אני זוכרת שניהלנו דיון שכזה ואז אמרנו שאנחנו חייבים לקצוב את זה בזמנים.

אורי רוזנווקס: אני רק רוצה לסיים, שתבינו איך זה עובד בכל המקומות האחרים. אני עובד מול גופים אחרים. אני באוגוסט באתי בהצעת פיתוח לגוף מסוים. תוך יומיים קיבלתי חוזה לפיתוח.

היו"ר אמיר גילת: פרטי.

אורי רוזנווקס: גוף פרטי. עמוד. יצאתי לפיתוח, 3 חודשים. גמרתי את הפיתוח. הם רצו את הפרוייקט. תוך חודש חתמתי חוזה. אני עכשיו יצאתי לדרך. הרי זה לא הגיוני הדברים האלה.

ליזקה אסא: גם הרשות השנייה זה גוף ציבורי.

אורי רוזנווקס: גם הרשות השנייה. זה לא הגיוני שמה שקורה בהחלפת טיוטות וטלפונים בין עורכי דין לבין מנהלי מדיות לוקח פה שנה וחצי עם ישיבות בירושלים.

היו"ר אמיר גילת: בוא שים רגע נקודה.

עמית ליאור: אני רק רוצה להגיד משהו על הרלוונטיות של זה. מכיוון שאורי מתעסק בדוקומנטרי, עד שאתם חותמים איתו על החוזה זה כבר לא רלוונטי. הדברים לא אקטואליים.

היו"ר אמיר גילת: ברור. נמשיך אחר כך לנקודות אחרות. בנושא הזה אין בינינו מחלוקת. אני חושב שכל יושבים בחדר סבורים בדיוק כמוך. עכשיו אני אענה דבר דבר. לגבי נוהל התקשרויות. הנושא גם עלה במקומות אחרים שלא ניכנס אליהם כרגע, נושא נוהל התקשרויות. כשאני נכנסתי לתפקיד ועשיתי פגישה ראשונה, פגישת היכרות עם ארגוני היוצרים, מה שאצלי נחרט בתודעה, שמה שהנוהל צריך לשקף זה דבר אחד, קיצור הליכים ושקיפות. קיצור הליכים בראש ובראשונה, ושקיפות, וזה מה שהיה בראש שלי כשאני גיבשתי עם אחרים את נוהל ההתקשרויות המתוקן בין 2008 ל-2012. עוד נתון שצריך לקחת בחשבון ב-2012 זה ששנת ההפקות 2012 אינה שנה רגילה. היא התחילה כמו שאתם יודעים באפריל, והיה תוך 8 חודשים צריך גם במרוץ נגד הזמן מצד אחד וגם לעמוד במחויבות בחוק מצד שני, תוך שמירה גם על האינטרסים של הרשות וגם על האינטרסים של היוצרים. לכן עשינו ב-2012 עדכון של הנוהל שהוא לא תורה מסיני ואפשר לעדכן אותו בהמשך בבוא היום כפי שאכן קרה, אבל נכון ל-2012 אני חושב שזה היה נוהל נכון לעשות אותו מהטעם שלא צריך לעשות נוהל שאנחנו לא יכולים לעמוד בו, ובאותה שנה, קיבלתי את עמדת הגורמים המקצועיים שצריך לשנות את התמהיל בין קולות קוראים לבין הצעות יזומות, שהרי קולות קוראים לוקחים יותר זמן ואנחנו בחוסר זמן, במינוס 4 חודשים במרוץ הזה נגד הזמן, לכן הנוהל של 2012 היה נוהל שבעיניי היה זמני ואכן הוא תוקן לאחרונה. זה לא תקין שלא ראיתם אותו אבל עד שאתם רואים אותו, ההנהלה כבר עובדת על עדכון הנוהל הזה. העדכונים האלה הם לטובת גם היוצרים וגם לטובת הרשות וגם לטובת הציבור ולכן אין כרגע טעם שתראו את הנוהל הזה, כי הוא ככל הנראה אם יאושר, ואני מניח שהוא יאושר, יעבור שינוי נוסף.

אורי רוזנווקס: כל העניין הוא שנגיב עליו לפני שהוא מאושר.

היו"ר אמיר גילת: כן, כן. אין שום בעיה ואני חושב שזה רצוי שיהיה דיאלוג בין היוצרים לבין הרשות. מאחר וכרגע זה עוד לא הגיע למוסדות, הדיאלוג הזה צריך להתנהל מול ההנהלה. אני מוכן לקבל את זה פה כהחלטה.

דוד חיון: בתנאי שאנחנו קוצבים זמן.

אורי רוזנווקס: גם בנוהל הישן כתוב 7 ימים לוועדת התקשרויות מהרגע שהונח על שולחן המנכ״ל, יקבלו החלטה.

היו״ר אמיר גילת: לא, יקבלו הודעה שההפקה נקלטה.

אורי רוזנווקס: לא, זה עוד לפני. אני מדבר על ועדת התקשרויות. לגבי הדברים שאמרת עכשיו, איפה הם בעייתיים? יכול להיות שהיה מצב בעייתי ב-2012 והחלטתם להוציא חלק מהדברים לא בקולות קוראים, אבל לראיה, הקולות קוראים של התעודה, שזה 4 קולות קוראים שהוגשו במאי 2012, עד שאנחנו הגענו לפה עם עו״ד באפריל 2013 ואיימנו בתביעה, לא טיפלו בהם.

היו״ר אמיר גילת: תן לי לענות לך.

ואפא זועבי פאהום: סליחה, זה לא עניין של איום עורכי דין. פה יש כמה עורכי דין שכאן יושבים וזה באמת לא איום. זה ממש לא איום.

אורי רוזנווקס: לא, זה מה שהיה.

ואפא זועבי פאהום: לדעתי זה לא איום. להיפך. חלק ממה שאנחנו רוצים זה לייעל גם את עבודת הרשות וגם את העבודה שלכם. יעילות זה כולל אלמנט של זמן ולכן אנחנו יושבים כאן עם אמיר.

אורי רוזנווקס: אנחנו לא מאיימים, אני מספר לך מה שהיה.

היו״ר אמיר גילת: תראו, קודם כל אני חושב שאתם כבר הבנתם שהמוסדות הם לא נגדכם ואנחנו כנציגי ציבור רואים את החשיבות של שיתוף פעולה בין הרשות לבין היוצרים, ועובדה שאנחנו מנסים ככל האפשר לקיים דיאלוג שוטף אתכם ואנחנו אכן מקיימים אותו. אז קודם כל אני חושב שהקונטקסט של השיחה הוא צריך להיות איך אנחנו המוסדות עוזרים להגביר את שיתוף הפעולה שאולי ההנהלה לא כל כך מקדמת אותו, לא כל כך מקיימת את הדיאלוג וכו׳ וכו׳, אז המוסדות פה כנציגי ציבור בשביל לגשר על החלל הזה שנפער בין היוצרים לבין ההנהלה. כל הקונטקסט הוא חיובי. לגבי נוהל התקשרויות, אפשר לקבל את זה גם כהחלטה, שוועדת התוכן מנחה את ההנהלה לשתף את ארגוני היוצרים בדיונים לקראת גיבוש העדכון של נוהל התקשרויות החדש. זו החלטה ראשונה אם אין פה התנגדות.

יוסי דרמר: צריך לחדד אותה. צריך לקבוע זמנים.

היו"ר אמיר גילת: בגלל גורמים חיצוניים יש עכשיו מהלכים נמרצים לעדכון הנוהל הזה. זה קיים ממילא.

ליאת בלום: אני יודעת שהועבר נוסח להערות, שגם למיטב זכרוני היה תחום בזמן.

היו"ר אמיר גילת: עד ה-15 בינואר יובא הנוהל לאישור הוועד המנהל. אפשר כמובן מקודם, כולל תהליך ההיוועצות עם ארגוני היוצרים.

ליזקה אסא: בעיקרון זה מקובל עליכם סדר גודל של 3 חודשים למתן תשובה?

היו"ר אמיר גילת: אני בכלל עוד לא בפרטי הנוהל. אני עכשיו בתהליך. לגבי קולות קוראים – ב-2012 אכן המצב היה כמו שתיארת. אנחנו לא מתכחשים למספרים לצערי הרב, ו-2013 היתה נגזרת של 2012 על מה שאנחנו מכנים פה מחדל חוסר התקצוב של הקולות הקוראים, ואנחנו כולנו יודעים על מה מדובר. לכן ככל שזה היה תלוי במוסדות, בוודאי שהיינו רוצים שיצאו קולות קוראים. אנחנו אפילו בנוהל המתוקן האחרון, ואני לא חושב שזה הולך להשתנות גם בגרסה שכרגע נמצאת בדיונים בהנהלה, הגדלנו את הקולות הקוראים ל-80:20, זאת אומרת כבר עליה משמעותית לכיוון הקולות קוראים, מכל הסיבות שבעולם, לכן אפשר פה לדון עכשיו גם שעתיים על מה שהיה ב-2012 ו-2013. אני חושב שלאור מה שאני אומר, בואו נוותר על זה. לא לבכות על חלב שנשפך. אנחנו בהחלט נכנסנו לעניין. גם היו חבלי לידה של כניסת החוק החדש. גם אנחנו קיבלנו גם דיווחים לא מדויקים שלא בדיוק קידמו אותנו. ברגע שהבנו איפה אנחנו נמצאים, המוסדות וועדת התוכן וועדת הכספים וועדת ההתקשרויות שלנו, 250, עשתה מעל ומעבר בנושא הפיקוח על העניין הזה.

ליזקה אסא: אני רוצה רק שנייה להבין. בשורה התחתונה מה שאתה אומר זה כאילו שמוותרים על התקציב של 2013 והולכים הלאה?

היו"ר אמיר גילת: לא. דיברתי כרגע על הקולות קוראים. 2013, השנה נגמרת עוד שבועיים.

ליזקה אסא: לא, מבחינת קולות קוראים. מוותרים על הקולות הקוראים של 2013?

היו"ר אמיר גילת: ההחלטה שאני הולך להגיד לכם עכשיו, שקיבלנו, שאתם יודעים אותה, היא כתוצאה מהשיח אתכם.

אורי רוזנווקס: שמה?

היו"ר אמיר גילת: שאנחנו הנחינו את ההנהלה ב-2013 לא להוציא קולות קוראים חדשים כל עוד לא טופלו הקולות קוראים הקודמים.

אורי רוזנווקס: אבל לא נתנו לזה עדיפות. אם עד עכשיו יש פרוייקטים שלא טופלו, אז העובדה היא שלא נתנו לזה עדיפות.

היו"ר אמיר גילת: הכשלים הם רבים אז צריך להפריד ביניהם. לגבי הקולות קוראים, אני עכשיו השבתי לשאלה למה לא יצאו קולות קוראים ב-2013. התשובה היא, מפני שהיה לנו את הגיבנת של הקולות קוראים ב-2012 ואנחנו בעצה אחת אתכם וגם לאור חוות דעת משפטית שקיבלנו, אמרנו, קודם כל לפני שאנחנו מוציאים קול קורא אחד נוסף, אנחנו דואגים לחיסול הגיבנת של הקולות קוראים שיצאו ולא טופלו. זה הסיבה לגבי 2013. ב-2014 יצאו קולות קוראים חדשים. כבר אישרנו חלק מהם.

עמית ליאור: אמיר, אני רוצה להגיד משהו על הקולות קוראים. אנחנו בעד הקולות קוראים כי זה באמת גורם לפלורליזם. מצד שני אסור להצר אותם יותר מדי ולהפוך אותם ליותר מדי ספציפיים, כי אז זה הופך להיות הכתבה. שיהיו כלליים. שזה לא יהיה נקודתי מדי.

דבורה הנדלר: הוא אמר משהו חשוב. לא שמעתי.

היו"ר אמיר גילת: הוא אמר שהקולות קוראים, שלא יהיו ספציפיים, שיהיו כלליים. אני חושב שהקולות קוראים של 2014 למשל, באמת עונים על ההגדרה הזאת, סדרות תעודה. אין שם שום ספציפיקציה.

ליאת בלום: אני חייבת להעיר שגם ב-2014 יש מחויבויות שהן עולות מקולות קוראים של 2012. תראו, ב-2012 יצאו למעלה מ-20 קולות קוראים. זה לא עמד בסדר גודל של התקציב שהיה לרשותנו ולכן גם ב-2014 במסגרת מיפוי

שבוצע ב-2013, רצו הפקות מסוימות. אנחנו הנחנו שלא משיבים למפיק תשובה שלילית רק בגלל עניין תקציבי. אם התוכן הוא טוב, אנחנו נבהיר למפיק שאנחנו נעביר את זה לתקציב 2014. אז גם ב-2014, יואב גינאי בטח יכול לדווח יותר טוב ממני בכמה כסף מדובר, אבל בעקרון אני אומרת לכם כבר שב-2014 יש עוד גיבנות של 2012.

__אורי רוזנווקס__: אבל אנחנו יודעים לדוגמא, וזה מאוד מקומם, שסדרות תעודה בזמן שרוב היוצרים הלכו בדרך המלך לקולות קוראים במחלקת התעודה, סדרות תעודה אושרו במחלקת הבידור באותה תקופה. זה דבר שהוא כל כך מרגיז. עקפו את הקולות הקוראים.

__ליאת בלום__: בואו נפריד. צריך להפריד.

__אורי רוזנווקס__: לא, זה מאוד חמור.

__ליאת בלום__: אני לא אמרתי שזה לא חמור. אני מנסה לעזור לעשות סדר. יש שני דברים קטנים במשפט שאמרת. יש לך עניין אחד לגבי קול קורא שלעומתו התקבלה פנייה יזומה ובזה עקפה את הקול קורא, שזה סוגיה אחת. יש סוגיה של ז'אנר שלא מטופל על ידי מנהל המחלקה. אתה במשפט שלך ערבבת את שתי הסוגיות. אני מציעה שהמוסדות יתייחסו לזה בנפרד, כי זה שסדרת תעודה מטפלת במחלקה אחרת, זה סוגיה מסוימת שלא קשורה לסוגיה שאנחנו מקבלים פניה יזומה כשיש קול קורא באוויר. זה שני דברים שונים.

__ואפא זועבי פאהום__: ליאת, זה להיתמם. אם אומרים שאנחנו לא מוציאים קולות קוראים בכלל בכל 2013, במיוחד בתוכניות תעודה דוקומנטריות, ובכל זאת אנחנו מקבלים ומאשרים תוכניות דוקומנטריות במחלקה אחרת, זה נקרא לעקוף.

__ליאת בלום__: שתי הסוגיות הן חשובות אבל הן נפרדות.

__ואפא זועבי פאהום__: אבל זו לא סוגיה, זו דרך לא תקינה לטפל במשהו.

__ליאת בלום__: זה מה שאמרתי. בגלל זה זה בא לפתחיכם.

__דוד חיון__: יש החלטה מהישיבה האחרונה של ועדת 250 בעקבות הופעה בישיבה של מנהל מחלקת התעודה שהציף את הסוגיה הזאת וגם

כלקח לבאות. היום היינו אמורים לקיים את זה, אבל בגלל סוגיית ירושלים וכו' אין לנו מספיק אנשים וחברי ועדות לזה, לעושת דיון על אופן חלוקת הקטגוריות של סרטי התעודה, שבאמת אני ברמה האישית מחיתי על זה ואני ביקשתי לקיים דיון ולפתוח את זה מחדש, וזה אמור להיות בוועדה המשותפת שלנו וזה ידון בטח בימים הקרובים, למה לא כל סרטי התעודה נמצאים במחלקת התעודה. הדבר הזה קיים וצף.

אורי רוזנווקס: אני חושב שכולם יודעים את התשובה אבל לא ניכנס אליה.

דוד חיון: השאלה היא לא התשובות. השאלה זה מה אנחנו עושים.

אורי רוזנווקס: נכון. לפני שאני אעביר לעמית לדבר על נאותות ותמהיל, אני רק רוצה להגיד עוד דבר אחד שהוא חשוב בעניין הזה. היה ובן אדם עבר, וזה ליאת יודעת היטב. היה ובן אדם כבר קיבל את ההסכמה, ועדת ההתקשרויות אישרה את הפרוייקט והכל טוב ויפה, לא יתכן שמצבת כוח האדם של המשפטנים שלכם ושל מי שמנהל את המשא ומתן, נמצא במצב שבו הוא נמצא ולא השתנה כהוא זה. לא יכול להיות שלוקח לי עם כל גוף אחר 3 חודשים לחתום חוזה ופה לוקח שנה וחצי. שוש חזות עם כל הכבוד שלה, לא יכולה לטפל בכל כך הרבה נושאים וגם לא ליאת או ליאת השנייה. צריך שכל ראש מחלקה, יהיה לו עורך דין והוא ינהל את המשא ומתן.

ואפא זועבי פאהום: טוב, זה כבר עניין אחר.

אורי רוזנווקס: לא, זה מאוד חשוב. בכל מקום אחר, במייל ובטלפון סוגרים חוזים. לא נפגשים. לא נוסעים לירושלים שלוש פעמים. שולחים במייל הערות, מדברים בטלפון, חותמים את החוזה.

ליאת בלום: כל נושא צוות המשא ומתן, איך שהוא מנוהל, ההרכב שלו, מי מנהל אותו, נמצא במסגרת התיקונים לנוהל ההתקשרויות. אנחנו מבינים את המצב בדיוק כמוכם, שמשהו לא עבד כמו שצריך. תאמין לי שגם לנו השנה הזאת היתה בלתי נסבלת בעליל.

אורי רוזנווקס: בשנה הבאה יש לכם 94 מיליון.

ליאת בלום: תראה, להוציא 94 מיליון אפשר גם בקלות.

אורי רוזנווקס: אני יודע, כפי שראינו. בשביל זה יש את הדוחות לבג"ץ.

ליאת בלום: בגדול, במסגרת נוהל ההתקשרויות זו אחת הסוגיות שנידרש לה . דרך אגב, אולי זה גם המקום להגיד שכרגע זה נבחן על ידי יעוץ חיצוני, שכל התהליך הזה יבחן איך צריך לעשות אותו בצורה יעילה. אנחנו מבינים שיש איזשהו קושי ואנחנו בודקים את זה גם פנימית וגם על ידי יעוץ חיצוני שיבדוק את כל התהליך הזה ומה ההמלצות שלו.

היו"ר אמיר גילת: תראו, אם לא היינו גוף ציבורי, ואנחנו כן, אז אין לי ספק שכל מי שיושב בפניכם היה מזמין, נניח אנחנו ההנהלה, בואו, תגישו את ההצעה. אחרי יומיים צאו לדרך. זה נראה לנו, זה לא נראה לנו וכו'. מאחר ואנחנו גוף ציבורי, חלים עלינו הכללים של גוף ציבורי, שהם מסרבלים. הם לא אמורים לסרבל יותר מדי, ואני מזכיר עוד פעם את מה שאמרתי בפתח דבריי. כשנכנסתי אני הזדעזעתי מזה ששמעתי שמנהלים משא ומתן שלוש שנים, לכן הדבר הראשון במעלה שעמד למול עיניי בעדכון הנוהל ההוא ב-2008 ל-2012 היה המהירות. אתם החלפתם אחר כך תהיות למה ככה, למה ככה. אני אומר, לא הייתי מודע לכל הדברים האחרים כי מה שעניין אותי זה קיצור ההליכים, ואפילו עשינו תרשימים, גלגולה של הפקה וכמה לוקח, ועמדתי על כל שלב. ישבנו על זה שעות, כמה צריך להיות בכל שלב מרגע שהמגיש מגיש הצעה. אתם זוכרים את ברכה, שהם יגישו את זה לברכה ושתהיה הודעה ליוצרים שההצעה נקלטה במערכת, ואז יש רק 30 יום. 60 יום אפילו נתנו. אחר כך ההנהלה קיצרה ל-30 יום. אמרתי, לא תעמדו בזה, לכן לא עמדו בזה. כל מיני דברים כאלה.

ליאת בלום: אני חייבת להעיר. 3 חודשים זה משהו שנכון להיום, אלא אם כן יעשה שינוי מאוד קיצוני ומשמעותי. כרגע זה משהו שאי אפשר לעמוד בו.

ליזקה אסא: ליאת, אני רק רוצה להגיד משהו. אני גם עבדתי בערוץ 2 ואני גם יודעת היום שהם גם גוף ציבורי, הרשות השנייה.

ליאת בלום: לא, זה לא קשור רק לגוף ציבורי. זה קשור להיערכות. קיבלתי בסרטי תעודה בודדים, עד 20 סרטים. קיבלנו למעלה מ-300 פניות. היה צריך פה היערכות של מפיקים שיקראו.

אורי רוזנווקס: אבל זה עבד מהר מאוד. זה באוגוסט הם כבר גמרו לקרוא.

ליזקה אסא: אני רוצה להיות מעשית. למשל ברשות השנייה הם מקבלים כל קול קורא, בין 300 ל-400 הגשות. הם פשוט מוציאים את זה ללקטור חיצוני, עושים סלקציה ראשונית.

ליאת בלום: אני יכולה לענות לך על זה כי אני יושבת גם בדיונים של ההנהלה, אז אני מכירה את המאטריה. זה לא אותו דבר. הרשות השנייה היא לא גוף משדר כמו רשות השידור. לרשות השידור יש דרג מקצועי, גם המנהלים שלנו, ודרך אגב יש פה טיעונים כבדי משקל, שאני יכולה להבין. אומר מנהל מקצועי, אני נבחרתי כדי להיות זה שבסוף מסנן. אל תוציאו לי את זה ללקטור חיצוני שיחווה את דעתו.

אורי רוזנווקס: בסדר גמור אבל הבעיה היא לא שם. הבעיה היא במשא ומתן.

ליאת בלום: לא, אני עונה כרגע לנושא הלקטורים.

ליזקה אסא: אורי, גם העניין של הסלקציה הוא מאוד לא בקצב סביר.

ליאת בלום: אי אפשר להשוות ל"קשת", מצד אחד, ואי אפשר להשוות לרשות השנייה.

עמית ליאור: בקול קורא של הדרמה ה"כן" קיבלו תשובה תוך 3 חודשים. עיכבו את ה"לא" בגלל המחלקה המשפטית.

ליאת בלום: מה זאת אומרת מחלקה משפטית?

עמית ליאור: את המכתב הרשמי שאתה לא מקבל, עיכבו קצת את היציאה שלו.

ליאת בלום: זה לא עובר דרך המחלקה המשפטית.

עמית ליאור: היה טיעון מוזר. לא משנה. את ה"כן" קיבלנו מהר יחסית, שמתעניינים בפרוייקט. מאותו רגע היה כל מיני פמפומים ואז באמת מה שלוקח המון זמן זה התהליך של החתימה על החוזה ואז אתה מגיע למצב שאומרים לך, עכשיו יש לכם 3 חודשים לכתוב את הסדרה, מה שאנחנו בלית ברירה עושים. הקמנו צוות מאוד גדול. זה לא לטובת הפרוייקט. העיכוב הגדול הזה, הזמן הארוך שלוקח ואז המעט זמן שיש לך לכתוב, הוא לא טוב, אבל קיבלנו את זה על עצמנו בגלל השנה הזאת שצריך להדביק את הפערים. בסך הכול הקול קורא האחרון, למשל - - - שהגשתי וגם הקול קורא שהגשנו לסדרות לנוער, קיבלנו תשובות יחסית מהירות.

היו"ר אמיר גילת: תראו, אנחנו ערים לזה. אנחנו מנסים כמה שיותר ללכת למהלך של - - - .

אורי רוזנווקס: של הדרמה, כי אין את הפקק, אין את הצוואר בקבוק, כי לנו לא היה בשנים לפני זה קולות קוראים בכלל.

היו"ר אמיר גילת: נכון, נכון.

אורי רוזנווקס: בגלל שלא עשו דרמה.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו ערים לעניין הזה. אנחנו רוצים להגיע כמה שאפשר לסטנדרטיזציה של חוזים. אמרו לי שבקולות קוראים, ובדקנו את זה לפני שבועיים פה בישיבה, שבקולות קוראים זה קורה, משמע ש-80% מההפקות - - - .

ליאת בלום: בכל זה קורא. יש פורמטים. הכמות שינויים שעורכים בהסכם היא מאוד קטנה.

היו"ר אמיר גילת: בקול קורא אין עכשיו בעיה, וזה נאמר לנו פה בדיון לפני שבועיים, שכשמתפרסם הקול קורא היוצר יכול לראות גם את החוזה שלו כבר במקביל, אז כבר אנחנו מדברים על 80% מההפקות של 2014. אפשר לראות

את החוזה עם בקשת הקול קורא. זה חוסך הרבה מאוד זמן אחר כך. לגבי ה-20%, אז שוב, גם כן רוב הפורמטים ידועים ומוכרים.

אורי רוזנווקס: יש פה צוואר בקבוק. אם המנכ"ל יושב בכל המשאים ומתנים, זה לא סביר בכלל. זה לא סביר שדבר יתנהל ככה. היינו בוועדת לנדס לפני שבועיים. סיפר שם יוצר שהוא הגיש הצעה לרשות השידור יום אחרי הבכורה של אותה הצעה שהוא הלך למקום אחר והציג אותה, הוא קיבל מכתב מרשות השידור שהם לא מעוניינים בפרוייקט, זאת אומרת הסרט כבר יצא, שודר ואז הוא קיבל מכתב מרשות השידור שהם לא מעוניינים בפרוייקט. יש גבול לאבסורד. אני רוצה להעביר לעמית את רשות השידור אפרופו הדברים שאמרה דבורה בטלפון, איך הם חושבים שאנחנו נעשה איזשהו סולם מחירים או סולם הפקות, כי זה דבר מאוד מהותי להבין.

דדי מרקוביץ': רק שנייה אחת, אני רק רוצה להגיד משהו. אמיר, אני חושב שכולנו יודעים פה על הבעיה הבאת אקוטית עם היוצרים אבל אני חושב שאם המוסדות יקחו על עצמם את הפיקוח ההדוק, משמע כל ועדת תוכן, לשים את זה שההנהלה תיתן דיווח לוועדת התוכן איפה עומדים הדברים, יהיה למוסדות את הכלים לפקח על התהליך הזה בצורה יותר הדוקה. כל מה שמדובר פה, של שקיפות ושל נאותות הפקה ושל תמהיל בסוגה עילית זה דבר שאפשר לפתור.

אורי רוזנווקס: זה המנדט שלכם.

דדי מרקוביץ': אם ההנהלה תהיה מחויבת לתת דין וחשבון על כל דבר, כל ישיבה של ועדת תוכן, אני מניח שיהיו תוצאות.

היו"ר אמיר גילת: כן, בבקשה.

עמית ליאור: אני רוצה לדבר על נאותות הפקה. אני עושה עכשיו סרטה לערוץ 1. אני מאוד שמח שזה קורה. אנחנו עושים קומדיה שנקראת "מי נתן לך רישיון". זה על 3 נשים שלוקחות תרתי משמע את ההגה לידיים שלהן. זה צילומי חוץ או שאנחנו הולכים להיכנס לאולפן ולעשות שם איזה גרין סקרין מטורף בעלויות מאוד גבוהות של הפקה. בסופו של דבר כשהגשנו את זה, אמרנו לערוץ, זה לא מספיק כסף 250,000 שקל לפרק. אמרו, אז קח את זה בחזרה. כשאנחנו מדברים

על עלות, אני בא עכשיו מכנס מפיקים. עלה שם בן אדם מהצרפתים. הם עושים פרק בן 784,000 יורו ל-1.5 מיליון יורו לפרק. כך גם בקנדה, 2.2 מיליון. כשאנחנו באים ואנחנו אומרים לערוץ הראשון, תעבדו בין 12,000 שקל ל-16,000 שקל לדקה, אף אחד מאיתנו לא הולך להתעשר מזה. אנחנו לא מסתלבטים על הערוץ. אנחנו מביאים נאותות הפקה. אחד מהדברים שהצרפתי אמר, הם הבינו שעל מנת להתחרות באמת בשוק האמריקאי, חייבים גם להעביר הפקה ברמה מסוימת. זה שהכותבים בישראל הרבה יותר טובים ממה שהם היו, אנחנו יודעים. זה שהבמאים הרבה יותר טובים, אנחנו יודעים, אבל בסופו של דבר אם אני צריך לצאת ולצלם ביומיים וחצי פרק כזה ולא 5 ימים לפרק כזה, זה ניכר על המסך. אנחנו לא באים כעושקים, אנחנו באים כשותפים. המפיקים בארץ הם רובם כמעט פושטי רגל. כשאנחנו מדברים על המספרים שאנחנו מדברים, ודיברנו אתכם אז על בואו נגדיר את זה קצת יותר, הטבלה היא כאן, זה לא מספרי עושק, זה מספרים שאנחנו עושים בערוץ השני או בכבלים ובלוויין ששם באמת משקיעים הכי יפה ביצירה, ואנחנו אומרים, בואו כנסו איתנו לשיח על הדבר הזה. אז אומרים לנו, אתם לא תנהלו את הערוץ. אנחנו לא רוצים לנהל את הערוץ. אנחנו לא רוצים להכתיב לערוץ שום דבר. אנחנו מביאים נתונים מהשטח והם יודעים כמה עולה להפיק דקת דרמה בישראל וכמה עולה להפיק דקה של דוקומנטרי, והמספרים שכרגע הערוץ עובד בהם, מורידים את השוק כלפי מטה ואם הערוץ הזה רוצה לבדל את עצמו באמת, חשוב שהוא יהיה מצוין. חשוב שהוא יהיה מצוין. אני בהתערבות עכשיו עם מיקי הרץ. חתיכת מפגר. אמרתי לו, הסדרה שלנו תביא 5% רייטינג. הוא אמר לי, אתה הוזה. אמרתי לו, בוא נתערב על זה. בערוץ 10 בתקופה שניהלתי את מחלקת הדרמה שם, הדרמה הביאה 12%-15% כש"החבובות" האלה הביאו 7. באמת אנחנו לא באים לעשוק אתכם. אנחנו רוצים להפוך את זה לבית הטוב ביותר לדרמה ולדוקומנטרי. זה אומר מכל הבחינות חוץ מההתקשרויות, גם להשקיע בזה כמו שצריך. ואתם כרגע במספרים נמוכים. אתם גוררים את השוק כלפי מטה בדרמה.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: מה עם תעודה?

<u>עמית ליאור</u>: תעודה בסדר.

ליאת בלום: אנחנו תקצבנו 8,000 עד 18,000 שקל לדקה לדרמה.

עמית ליאור: 18 נמוך.

ליאת בלום: מה מפריע לך, הרף העליון או הרף התחתון?

עמית ליאור: התחתון. 18 מצוין. מי שיוציא 18,000 שקל לדקה עושה אחלה דרמה, אבל ב-8 הוא פושט רגל. ב-8 הוא יכול לעשות במקרה הטוב משהו רק אולפני. אתם יכולים גם לבדל את זה. אם אנחנו ניכנס באמת למשא ומתן, נסביר לכם את ההבדל בין מולטיקאם בתוך אולפן, ששם באמת אפשר לעשות. ב-250,000 לפרק אתה עושה פרק.

קריאה: מולטיקאם לא מורכב.

עמית ליאור: מולטיקאם לא מורכב אתה יכול לעשות ב-8. אתה לא יכול לצאת החוצה.

דוד חיון: תסביר לי רגע. כשאתם כותבים פה תוכניות מערכונים 4,000 שקל לדקה, 180,000 48 דקות, אתה מתכוון לסאטירה למשל?

עמית ליאור: גם. או תכנית מערכונים כמו "קצרים". או סטירה או למשל VTR או עובדה.

דוד חיון: זאת אומרת 180,000 שקל, תכנית שהיא אולפן, סאטירה. זה די והותר.

ליזקה אסא: סאטירה, אבל תלוי. אם "ארץ נהדרת" אתה עושה מערכונים נורא מושקעים, יש שם הרבה עבודה - - - .

דוד חיון: "ארץ נהדרת" זה גם טלנטים שעולים הרבה כסף.

ליזקה אסא: אני לוקחת את זה כמשל לא בעניין של מה מקבל שם כל אחד מהטלנטים, אבל אם ב-ENG עושים שם מערכונים מושקעים כמו סינגל, אז העלות שלהם היא בהתאם. יש גם עניין של שיקול דעת. הרי לא צריך לבוא ולהגיד, הנה, אנחנו עושים תוכניות, זה רק 180,000. יש כאן שיקול דעת.

דוד חיון: אתם אומרים שאם אצלנו ההנהלה תמחרה קולות קוראים, מה שיותר, אנחנו לא נאפשר להם אלא אנחנו נשלוט בזה. אם היא תמחרה קולות קוראים של סאטירה בפי 2 מאשר דרמה, אז משהו פה מעוות.

ליזקה אסא: תלוי איזו סאטירה.

עמית ליאור: תלוי איזו סאטירה. תוכניות אולפן, חלק ניכר מהתקציב שלהן הולך על הכתיבה.

דוד חיון: אבל אם הכתיבה מוגדרת כעשרות אלפי שקלים, אז אנחנו לא שם. לדעתי הסדרה שציינת היא יותר מ-250,000 שקל. אנחנו אישרנו הרבה יותר מ-250,000 שקל. פלוס מע"מ או לא כולל מע"מ.

עמית ליאור: זה לא כולל מע"מ. זה לא משנה, זה 250,000 שקל לפרק.

ליאת בלום: אני רוצה לשאול שאלה מקצועית. חרף שנים רבות אני עדיין לא הצלחתי להבין. אתה אומר שאנחנו פרסמנו קול קורא לדרמה, 250,000 שקל לפרק.

עמית ליאור: נכון, 28 דקות.

דוד חיון: אה, בגלל ה-28 דקות. עכשיו אני זוכר.

ליאת בלום: אני רוצה להבין. אתה יכול לעשות את האבחנה בין זה לבין לדוגמא תכנית אירוח או מה שכתוב כאן, תכנית בידור שלהערכתך צריכה להיות גבוהה יותר או נמוכה יותר?

עמית ליאור: בידור, כי היא גם הרבה יותר נמוכה.

ליאת בלום: אנחנו תקצבנו בידור 250 עד 600.

עמית ליאור: 600,000 שקל לכמה זמן? מה אורך תכנית?

ליאת בלום: אני לא יודעת. לפי הדוגמאות שהם נותנים כאן אני מניחה שזה 50 דקות.

עמית ליאור: זה מטורף ברמות שחבל על הזמן.

דוד חיון: 600 זה כשזה שעה, כשזה פי 2. זה כבר מתקרב.

עמית ליאור: דרמה, סוגה עילית בערוץ השני מוגדרת ב-620,000 שקל לפרק.

דוד חיון: להם יש הרבה יותר כסף.

עמית ליאור: אתה ב-600 באולפן, זה מטורף.

דוד חיון: כמה הם לוקחים פרסום סמוי?

עמית ליאור: אין פרסום סמוי. עזוב. הם עושים את זה בתוכניות אולפן שלהם, לא בדרמה. אנחנו לא מרשים את זה. אנחנו עומדים על האחוריות שם. אנחנו לא מרשים להכניס לא בקבוק קולה ולא להגיד שום דבר.

ליזקה אסא: ליאת שאלה קונקרטית.

ליאת בלום: תסביר לי למה תכנית בידור צריכה להיות נמוכה מדרמה? כי לפי מה שאני רואה בתקצוב שלנו כהנהלה, שיש פה כמה דברים שהם עולים על דרמה.

עמית ליאור: תכנית אולפן בסופו של דבר מצטלמת באולפן. תכנית אולפן, בסופו של דבר מנתבים אותם, מגיעים לשם או שעושים אותה בתוך אולפן מסודר.

ליאת בלום: לא, אבל הם מדברים כאן נגיד על מופע לזכרו של חיים חפר. אני לא בטוחה שזה באולפן. יכול להיות שיוצאים לצלם.

עמית ליאור: העלות של הדברים היא עובדת בקורלציה מדויקת עם כמות ימי העבודה והצילום שאתה צריך לייצר לזה. יש תוכניות אולפן שמתקתקות אחת אחרי השנייה ועושות 3 ביום. אתה משלם לצוות פעם אחת, הוא בא, מצלם, הולך. רוב הכסף שהולך שם זה על ההכנות. אין מה להשוות בין תכנית אולפן מבחינת כמות הזמן של הכתיבה, ההשקעה בצילום, ההשקעה אחרי זה בעריכה, לתכנית אולפן שבסופו של דבר עורכים אותה און ליין. דבר שני, אם לתכנית האולפן הזו יש מערכונים והמערכונים האלה מתוסרטים, לצורך העניין קראנו לזה ברשות השנייה "מיוחדות". מיוחדות מקבלות יותר ממה שהוא נאלץ לקבל. הבסיס בכלל של אולפן, של 150-200 זה בסיס יפהפה. תוסיף לזה עוד כמה

מערכונים, תוסיף לזה עוד כמה לירות, אבל 600,000 שקל? את יודעת איזה דרמה איכותית של 55 דקות את מקבלת? זה מטורף.

ליזקה אסא: ליאת, יש שלושה פרמטרים שהם משמעותיים בקטע של התקצוב, אם זה צוות צילום איכות זה EMG, אולפן זה כמה מצלמות, בין 3 ל-5. רוב תוכניות האולפן יוצאות live to take. זה אומר שמה שראית באולפן ונותבת בקונטרול, זה כמעט התוצאה הסופית עם ניואנסים שעורכים קצת בחדר עריכה. עורכים יום, יומיים, שלושה ועושים מזה משהו יפהפה. בדרמה את צריכה המון המון ימים. יש לך גם ימי EMG, שבימי EMG זה יכול להגיע לכמה ימים טובים.

היו"ר אמיר גילת: תכנית אירוח של יום שישי כזה כפי שהיה לנו, כמה לדעתכם?

ליזקה אסא: אם אין שם EMG אין סיבה שזה לא יהיה עד 100,000 שקל. אין סיבה שבעולם.

היו"ר אמיר גילת: כולל האומנים?

ליזקה אסא: כן.

דוד חיון: איזה אומנים? אומנים לא מקבלים כסף, הם באים לעשות פרסום. תלוי איזה אומנים.

אורי רוזנווקס: הרי כולנו יודעים שהיו פה תמחורים שערורייתיים בשנים האחרונות.

ליאת בלום: לא כולנו יודעים.

עמית ליאור: סליחה, גל אוחובסקי, זה נראה לך הגיוני?

ליאת בלום: אני לא יודעת. אל תשאל אותי כי אני לא מבינה בזה, אבל אם אתה חושב שהיה פה משהו שאנחנו יודעים, אז תגיד.

עמית ליאור: אלי פיניש, כמה עלה פרק? 300.

ליאת בלום: זה מתוקצב פה ב-220 עד 350.

עמית ליאור: היה שם בן אדם ועוד תזמורת של בן אדם אחד ובירה. זה יותר ממה שהוא מקבל על חצי שעה כשאני מעסיק שם 6 כותבים כרגע. תכנית תרבות עם גל אוחובסקי, 180 לתכנית.

ליאת בלום: שיעבור אחד אחד ויגיד מה הוא חושב שזה לא נכון. אתה מכיר את התקצוב שלנו. זה הוצג לכם.

דבורה הנדלר: תקציב לטלנטים, איך מתמחרים טלנטים?

ליזקה אסא: טלנטים זה אינדיבידואלי. זה נורא שונה. זה יכול להיות בין 4,000 שקל ליום, ומישהו יכול לבוא ולהגיד 15,000 שקל. אורי, אני חושבת שאנחנו צריכים לבוא, שני אנשים לשבת עם מישהו שהוא בצוות המעסיק, ולשבת ולדבר.

אורי רוזנווקס: היינו שם כבר אלף פעמים. ליזקה, תסתכלי על הדברים האלה.

ליאת בלום: אתם מכירים את זה. אורי, אתה לא היית. זה היה בישיבה האחרונה עם עמית ועם ליזקה. הם מכירים את זה.

ליזקה אסא: ודיברנו שזה לא הגיוני.

אורי רוזנווקס: נניח גל אוחובסקי לצורך העניין, נניח שגל אוחובסקי מקבל 30,000 שקל לתכנית.

ליזקה אסא: שזה לא הגיוני, כי יש אנשים שהם הרבה יותר בטוף.

אורי רוזנווקס: הוא מצלם 3 תוכניות ביום, 4 תוכניות ביום .זה נשמע לכם סביר?

ליזקה אסא: בן אדם על יום עבודה מקבל 120,000 שקל?

אורי רוזנווקס: זה 3-4 תוכניות ביום כאלה.

היו"ר אמיר גילת: אני פעם ראשונה שומע שהוא מצלם 3 תוכניות.

ליזקה אסא: זה יוצא שדווקא הסוגה העילית שממצבת את הערוץ מבחינת איכות, מקבלת הכי פחות כסף. גם הדרמה וגם הדוקומנטרי וגם הסדרות הדוקומנטריות.

היו"ר אמיר גילת: הוצאת לי את המילים מהפה ואני חושב שאנחנו בוועדת התוכן נצטרך לראות איך אנחנו דואגים - - - .

עמית ליאור: תקשיבו, אתם צריכים לעשות בידור הכי טוב בארץ. אתם צריכים לעשות את הסאטירה הכי טובה בארץ. מה שזה עולה באמת, זה צוות כותבים מטורף, במאי טוב, מצלמים את זה באולפן, את הטוב שבטוב.

ליאת בלום: הסאטירה הכי טובה בארץ, כמה אתה מתקצב, בערך?

עמית ליאור: כמה עולה "ארץ נהדרת"?

ליזקה אסא: זו לא דוגמא טובה. ליאת, המנעד מאוד רחב כי זה לא דומה. "ארץ נהדרת" לא דומה לאלי פיניש. זה עולמות שונים לגמרי. אנחנו יכולים לבוא, לשבת אתכם פשוט עד שיעלה עשן, שאנשים יבינו. אנחנו רוצים לקבל תמורה לעבודה. אנחנו לא רוצים לעשות קומבינות בתוך התקציבים. זה העניין. אתם צריכים להבין. אנחנו ביחד. אנחנו רוצים תוכניות איכות ורוצים לקבל תמורה. זו הפרנסה שלנו. אין פה עניין שאנחנו מצהירים על משהו ובסוף נדפוק את המערכת ונעשה 10 תוכניות ביום. אין לנו עם מה לשחק. סוגה עילית, הכסף הולך על העבודה האמיתית שאנחנו עושים, על הכתיבה, על הבימוי, על ההפקה.

היו"ר אמיר גילת: אגב, תכנית סאטירה זה גם סוגה עילית.

ליזקה אסא: זה סוגה עילית. השאלה מה בתוך הסוגה העילית. תכנית אולפן של סוגה עילית שהכתיבה שם זה עיקר העניין והתכנון והקונספקט, זה עיקר העבודה. לא דומה לתכנית שכולה ENG וכתבות חוץ. זה שני דברים שונים לגמרי. אתם צריכים ללמוד את המתריה ומי שיושב בוועדת התקציבים מול המפיקים צריך לדעת שיהיה לו תאומים על מה הוא מדבר.

עמית ליאור: הצענו 10 פעמים, חבר'ה, בואו תשבו איתנו, אנחנו נסביר לכם ממה מורכב יום צילום, כמה הוא עולה כשעושים אולפן, מה קורה כשאתה יוצא החוצה לצלם עם סינגל קמרה ומה קורה כשאתה מערבב בין השניים. כשאתה מצלם את רוב הסדרה שלך בחוץ, היא צריכה להיות יותר יקרה.

אורי רוזנווקס: גם תלוי מה. יש פה נקודה מאוד חשובה. יש הרי גם עוד אלמנט שברשות השידור שנקרא מכרז. כשאתה בא עם סרט דוקומנטרי או דרמה, אתה בא עם משהו יחודי שהוא לא מפורמט. כשאתם מחפשים late night או כשאתם מחפשים תכנית בידור ליום שישי, זה משהו שהרבה מפיקים צריכים להיות יכולים להגיש את זה ודבר כזה צריך להיות במכרז, אפילו לא בקול קורא, ואז אפשר לבחון את התקציבים של הדברים האלה, לא בדיעבד. הרי זה לא הגיוני.

עמית ליאור: אתם רואים עכשיו את התכנית של דביר? אני חותך את הראש אם הם מוציאים שם יותר מ-40,000 דולר.

אורי רוזנווקס: ברור. הרי זה לא הגיוני שבתכנית לילה לאולימפיאדה הוצאתם סכום כזה. זה מטורף. זה מטורף. האנשים שם עשו מיליונים.

היו"ר אמיר גילת: זה מחבר אותי, אני מדבר פה רגע לחברים, לנושא של ערך ציבורי ארוך טווח, קל וחומר בימים שאנחנו לא יודעים את ודאותה של רשות השידור, אבל אני חושב שגם הדברים שאנחנו שומעים פה, אנחנו צריכים לקחת בחשבון אם אנחנו באמת רוצים לאשר, אני אגיד את זה בגסות, "לזרוק כספים" על תכנית ליום הבחירות שהיא חד פעמית כזאת ונגמרת, אם אנחנו רוצים תכנית בידור לתקופת המונדיאל הבא עלינו לטובה, שהיא היתה ואיננה עוד, מתפוגגת באוויר בדקה ה-95, או להשקיע את הסכומים בתכנים שהם בעלי ערך ציבורי ארוך טווח ולא רק בגלל הרציונל -של קבלת ההחלטה הזו.

עמית ליאור: אנחנו צריכים אתכם כמו הנשמה מלאכותית. הרי אתם רואים מה קורה בערוצים האחרים. אם אתם לא תהיו המקום השפוי, האלטרנטיבה השפויה לריאליטי החרא הזה ולרעל שאנחנו רואים, אז אתם צריכים להיות באמת.. אנחנו כל הזמן אומרים, אנחנו הפועלים השחורים שלכם שרוצים לעבוד יחד אתכם, לא להשתלט על הערוץ אלא לעבוד פה כדי להפוך את זה באמת למקום הכי טוב לדברים האלה.

היו"ר אמיר גילת: בואו נתכנס למספרים.

עמית ליאור: אתה מסתכל על התמהיל של מה שקורה בצרפת, אז ככה, בערך 60% - - - .

דבורה הנדלר: דיברו על מכרז לעומת קול קורא. מה זה מכרז, מה המאפיינים שלו?

אורי רוזנווקס: מכרז, א', הוא מחייב.

ליאת בלום: אין מכרז להפקות.

אורי רוזנווקס: יש מכרז גם להפקות.

ליאת בלום: אצלנו אין מכרז.

אורי רוזנווקס: יש.

דוד חיון: אנחנו מדברים על להוציא עכשיו. הוא מציע להוציא.

אורי רוזנווקס: לא, אני יודע שזה גם קיים.

דוד חיון: ברשות השידור?

אורי רוזנווקס: בטח.

ליאת בלום: אין דבר כזה.

אורי רוזנווקס: יש מכרזים.

ליאת בלום: אין דבר כזה. לא להפקה.

ליזקה אסא: אורי לא היה ב-4 שנים האחרונות.

אורי רוזנווקס: תשמעי, אני יודע ש-א', היו מכרזים בעבר. ב', מדובר על משהו - - - .

ליאת בלום: טרום זמני, אולי.

אורי רוזנווקס: איפה הבעיה? הבעיה היא במקומות כמו late night, כמו תכנית אירוח, כמו דברים שהם כלליים.

ליאת בלום: אפשר להוציא קול קורא.

אורי רוזנווקס: בסדר, אבל זה לא קרה.

ליזקה אסא: זה טרמינולוגיה.

דוד חיון: מכרז זה גם על מחיר.

אורי רוזנווקס: כן, כן.

קריאה: לא, לא, יש פטור ממכרז.

ליאת בלום: בקול קורא מה שעושים, מתקצבים עד כדי לתת איזהו סכום גג. הדרג המקצועי חזר וטען שלפתוח את זה לגמרי ולא לכתוב סכום גג זה בעייתי כי אז יהיה מאוד קשה להשוות בין ההצעות, מכיוון שאז אתה תקבל הצעה שהיא טיפה יותר טובה מבחינה תכנית אבל במחיר היא פי 7.

דוד חיון: אז שוקלים כמו במכרז. עושים משקולות.

ליאת בלום: זו כבר שאלה של להחליט שמוציאים מכרזים.

אורי רוזנווקס: הרי מה זה פטור ממכרז, שאתם מעבירים את הקולות הקוראים?

ליאת בלום: תרבות/אומנות.

אורי רוזנווקס: אתם מעבירים פטור ממכרז, נכון?

ליאת בלום: כן.

אורי רוזנווקס: בסרט דוקומנטרי אני בא עם משהו שהוא רק שלי. במכרז ל-late night או לתכנית בידור, כל דבר כזה זה הרי משהו כללי.

ליאת בלום: אז מה ההבדל בין המכרז לקול קורא? למה קול קורא לא יענה על הבעיה?

ליזקה אסא: אני גם לא מבינה.

ליאת בלום: אני חושבת שקול קורא זה מספיק.

אורי רוזנווקס: במכרז אתם תקבלו מחירים אמיתיים. זה העניין.

ליאת בלום: אז אני יכולה לא לנקוב בסכום בקול קורא וליצור אמות מידה כמו במכרז.

אורי רוזנווקס: אבל דווקא בקול הקורא אין בעיה, כי בקול הקורא הרי בסופו של דבר נתתם לכל הסרטים את אותו סכום. אולי פה ושם חרגתם ב-10%.

ליזקה אסא: אנחנו נמצאים באותו צד של המתרס. למה הבעיה שלנו כאן? משום שמי שמנהל איתנו משא ומתן תקציבי זה לא איש מקצוע. מי שמנהל איתנו משא ומתן מקצועי זה שוש חזות, ואם אתה יושב איתה בישיבה מקצועית והיא אומרת לך, למה אתה צריך 20 ימי צילום או 18 ימי צילום, מספיק 9, אז אין פה מקום, אז אני אומרת שכן צריך ליישר קו לקול קורא ולהגיד, 400,000 שקל לדוקומנטרי, 620,000 לדרמה.

ליאת בלום: ליזקה, את חושבת שאת המשא ומתן הזה צריך לנהל איש תוכן או איש כספים? מה זה איש מקצוע? תגדירו.

ליזקה אסא: תשמעי, אם יש מישהו שיודע לנהל כספים, הוא צריך להבין בקולנוע. אין מצב שמישהו יבוא ויגיד לך כיוצר סרטים דוקומנטריים, תקצצי 5 ימים, שזה 30%.

היו"ר אמיר גילת: מה שאת אומרת, זה צריך להיות איש תוכן שמבין בכספים.

ליזקה אסא: בדיוק.

אורי רוזנווקס: אין פה שום דבר מסובך. בכל הערוצים האחרים ברגע שמחליטים על הפקה וכשמתיישב או המפיק של הערוץ או מנהל התוכן של הערוץ עם עורך דין, ובזה נגמר הסיפור. שלושה מיילים, שני טלפונים וחותמים חוזה.

עמית ליאור: כמו בכל קרן. כמו שיש את כתרי ודוד ליפקין. יש את איש התוכן ואיש הכספים.

אורי רוזנווקס: הרי איתי לנדסברג או מיקי הרץ או דרור קבלרו יודעים כמה עולה משהו.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אני מדבר פה לחברי הוועדה. מאחר והסוגיה הזאת גם עדיין לא התבהרה די הצורך מבחינת ההנהלה, אני חושב שעדיין במחלוקת הנושא הזה. אני חושב שוועדת התוכן צריכה להמליץ למליאה ו/או לוועד המנהל, למי שידון בנושא אישור נוהל התקשרויות, לעמוד על כך שאיש שמנהל את המשא ומתן מול היוצרים מטעם ההנהלה יהיה איש מקצוע.

דוד חיון: דיברנו על זה מאה פעם כבר לדעתי, אחרי שליאת העירה על זה כבר.

היו"ר אמיר גילת: לכן אני שאלתי. למיטב ידיעתי זה בנוהל שאושר.

ליאת בלום: אני הייתי בדעת מיעוט. דעתי לא התקבלה.

דוד חיון: איפה?

ליאת בלום: בדיונים של ההנהלה.

היו"ר אמיר גילת: לא, אבל אצלנו. בוועדת התוכן אנחנו קיבלנו החלטה וועד מנהל אישר את זה.

ליאת בלום: נכון, אבל אז התחילו הדיונים החדשים על הנוהל החדש.

היו"ר אמיר גילת: ורוצים לחזור בזה?

ליאת בלום: אני לא יודעת. כרגע זה אחת הסוגיות שנשארו פתוחות, אבל בעיקרון העמדה שלי לגבי זה שצריך להיות מנוהל איש תוכן, לא אומצה בהנהלה פעם קודמת.

ליזקה אסא: אני חושבת שיש כאן איזשהו בלבול במשא ומתן. יש תחושה שההצלחה של מי שיושב במשא ומתן היא כמה שפחות כסף. יש כאן ממש טעות ביסוד של ההבנה, שכמה שפחות כסף זה אומר תכנית פחות טובה. אנחנו לא יכולים לייצר יש מאין. זה מה שצריך לעמוד נגד עיניו של מי שמנהל את המשא ומתן.

עמית ליאור: אני חייב להגיד לכם משהו. מנכ"ל האיגוד האמריקאי אמר, תקשיבו, אתם אנשים מוזרים. אתם מוכנים ליצור גם בלי שישלמו לכם. הכסף הנוסף שנקבל לא ילך לכיסים שלנו. הוא ילך לעוד יום צילום. תבינו שאנחנו פה חזית אחת אתכם. אנחנו רוצים שיהיה מסך הכי טוב שיכול להיות.

אורי רוזנווקס: אני רוצה לדבר טיפה על בעלות וזכויות.

היו"ר אמיר גילת: רגע, סגרנו את הנושא של הסרגל, דוד, כיו"ר 250.

דוד חיון: עכשיו זו ועדת תוכן.

עמית ליאור: הסרגל שלכם בעייתי עכשיו.

אורי רוזנווקס: אין להם סרגל.

עמית ליאור: לא, כשדיברו 8-18, זה סרגל לא טוב.

ליאת בלום: אמרו לך לדבר עם היוצרים? נכון, זה היה הסיכום? עכשיו זה חזר משם. צריכה לצאת החלטה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, לכן אני אומר, כרגע זה חזר אלינו כמדיניות, כמוסדות. אם אני מחזיר את זה להנהלה אז זה חוזר אלינו. בואו נסגור את זה.

יוסי דרמר: אחד, זה על מי אנחנו ממליצים או רוצים?

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, זה עכשיו רק על הסרגל. האם ההנהלה שמעה בדיונים את המספרים האלה?

עמית ליאור: כן.

אורי רוזנווקס: כן.

היו"ר אמיר גילת: ולמרות זאת תמחרו את הבידור בצורה שונה. טוב, אני מציע שנקבל את ההחלטה הבאה שהיא בעצם לא החלטה סופית. אני אסביר למה אני מתכוון. מכיוון שנציגי ההנהלה לא פה לצערי, אני מציע ככה, שאנחנו כמדיניות נאמר שאנחנו סבורים שיש להגדיל את ההשקעה בתוכניות דרמה ותעודה ביחס לבידור. אתם בעצמכם אומרים שזה סביר.

דבורה הנדלר: אמיר, אתה רוצה לשנות את התמהיל?

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, אני אומר ככה, לאור מה שאנחנו שומעים פה, אני חושב שהמדיניות שאנחנו מבצעים צריכה להיות השקעה מועדפת או תיעדוף ההשקעה בדרמה ותעודה על חשבון בידור. זה רוח הדברים שאני שומע מפה, מהישיבה. החברים מסכימים איתי, לכן נקבל את זה כהחלטה.

דבורה הנדלר: מי זה החברים שמקבלים, החברים היוצרים?

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, חברי הוועדה. את סבורה אחרת, אז תגידי. זה הזמן.

דבורה הנדלר: תראה, אני כרגע לא בטוחה. צריכים לראות איך נראה לוח שידורים שבועי, מהם הצרכים.

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, אנחנו מדברים עכשיו על נאותות ההפקה לפרק של תעודה, פרק של דרמה ופרק של מערכונים.

דבורה הנדלר: פר עלויות?

היו"ר אמיר גילת: עלויות. אני מציע שאנחנו ננחה את המנכ"ל לשבת עם ארגוני היוצרים לאור רוח הדברים שנשמעה כאן, ושההנהלה תגבש סרגל נאותות הפקה בהתאם למדיניות כפי שהובאה כאן היום.

דוד חיון: רגע, בתנאי גם, אורי, שאתם מפרטים את הכלים שמביאים אתכם, כי הרי זה יהיה בין לבין, נכון?

אורי רוזנווקס: אז בוא אני אסביר לך.

דוד חיון: כי למשל ב-250 אנחנו מבקשים לקבל כל הזמן את הפירוט של ההוצאות, כמה ימי צילום. שיהיה משהו שהוא שווה לכולם. כמו שהוא אמר, יבוא מישהו, יגיד, אני עושה דרמה ביום אחד. לעומתו יבוא מישהו ויגיד, אני עושה את זה ב-5 ימי צילומים, ושניהם יגישו את אותו מחיר.

ליזקה אסא: נכון, אבל אתה עובד מול איש מקצוע. הרי בסופו של דבר יש מנהל מחלקה.

דוד חיון: אם נניח לא היתה שוש חזות אלא איש תוכן, אז האיש תוכן הזה לא צריך להיות מומחה בכספים, כי הוא יודע, באקסל הוא מכניס את המספרים של ימי הצילומים, של הכותבים. לא צריך להיות בשביל זה איש כספים. צריך להיות איש תוכן.

עמית ליאור: ואז יש לו מפתחות יחסית קדימה. מה שמצטלם בתוך אולפן צריך לא להיות ב-8, צריך להיות ב-10,00 שקל, ומה שיוצא החוצה צריך להיות 16, וכל תמהיל של השניים זה שילוב של השניים. צילמתי יום אולפן חצי חוץ, אז כך וכך זה עולה. זה דברים שאנחנו מכירים מהשוק.

אורי רוזנווקס: לא, אבל יש עניין נוסף שהוא בהמשך של הדבר הזה. גם ברשות השנייה וגם במועצת הכבלים והלוויין יש פרמטרים מאוד ברורים

לעניין הזה. מאוד מאוד ברורים, של נאותות הפקה, של כמה עולה דקה ומה היא מחייבת ומה המספרים שאתה צריך להגיש אותם בסופו של דבר. כמה שילמת על תעודה וכמה שילמת על דרמה. הרי בכל המקומות האחרים אתה בא לעשות דוקו, אומרים לך, יש לך 300, יש לך 400, תביא את הסרט. יש לך דרמה, יש לך 600, יש לך 680. זה מאוד מאוד פשוט.

היו"ר אמיר גילת: רק שנייה, בואו נסיים את הנושא הזה. מאחר וההנהלה ביקשה מהמוסדות לדון בזה ולהנחות אותה באשר למדיניותה, אז הנושא הזה הובא היום לפתחנו. מאחר וזה הוחזר לפתחם של המוסדות, רוח הדברים כפי שנשמעה פה היום היתה כזאת, שאנחנו סבורים לאור הדברים ששמענו, להגדיל את ההשקעה של רשות השידור בדרמה ובתעודה, להשביח את המוצרים האלה, שאכן מקומם בשידור הציבורי.

דוד חיון: אז צריך לשנות את התמהיל.

היו"ר אמיר גילת: רגע, רגע, לא בהכרח.

עמית ליאור: לא בהכרח. כשאתה מוסיף לדרמה ומוריד לזה, אתה נשאר עם אותו תמהיל.

היו"ר אמיר גילת: אתה עושה פחות דרמה.

אורי רוזנווקס: אתה תעשה תוכניות אולפן טובות במחיר ראוי.

היו"ר אמיר גילת: ולכן מאחר וההנהלה ביקשה מדיניות, אז זו המדיניות, שההשקעה פר דקה בתוכניות בידור צריכה להיות פחות מאשר בהשקעה פר דקה לדרמה ותעודה, ולאור זאת אנחנו מנחים את ההנהלה לבוא בדברים עם היוצרים, לסכם איתם את סרגל העלויות ובמידת הצורך לחזור לפה.

אורי רוזנווקס: אני רוצה להגיד עוד משהו בעניין הזה של הסוגות. בחוק רשות השידור אין בעצם פירוט של מה זה דרמה ומה זה תעודה באופן שהוא קיים, לא בתקנות הרשות השנייה ולא בחוק הבזק של מועצת הכבלים והלוויין, ולראיה, כשאתם מגישים לבג"ץ את "בוא לאכול איתי" כסוגה עילית, אתם בבעיה, כי שעשועון נושא פרסים לא יכול להיות סוגה עילית בשום מקום בעולם.

ליאת בלום: יש לנו הודעה של מנהל חטיבת התוכניות, שהבהיר למה זה סוגה עילית. זה עניין מקצועי.

דוד חיון: רגע, "מאסטר שף" זה סוגה עילית?

אורי רוזנווקס: לא.

דוד חיון: אז בואו נעיף את זה.

אורי רוזנווקס: לא רק זה. בפרומונים של רשות השידור זה מפורסם כדוקו ריאליטי. קוראים לזה דוקו ריאליטי.

ליזקה אסא: דוקו ריאליטי זה לא סוגה עילית.

אורי רוזנווקס: בשום ערוץ אחר בישראל הדבר הזה לא היה מאושר כסוגה עילית. זה רק דוגמא שצריך להגדיר את הסוגות.

היו"ר אמיר גילת: הוועדה מנחה את ההנהלה להסביר מדוע הוגדרה התכנית "בוא לאכול איתי" כסוגה עילית, ואת הנימוקים לקבלת החלטה זו גם בהתייחס לעובדה שמדובר בתכנית נושאת פרסים וגם בעובדה שהיא מוגדרת בפרסומי רשות השידור כדוקו ריאליטי.

ליזקה אסא: אמיר, אני רוצה להפנות אתכם למשהו נורא נורא פשוט. חוק הערוץ השני זה דבר שמפורסם באינטרנט בצורה חופשית. זה דבר שהושקעה בו מחשבה רבה. צוות גדול של אנשים הגדירו מה זה סוגה עילית. אני לא בטוחה שזה מעודכן עד הסוף. אני חושבת שכרפרנטס לאנשי מקצוע, לבוא ולבדוק שלא יוליכו אתכם שולל בעניין, שיעשו מיסטיפיקציה מחלוקה ז'אנריסטית והגדרות של סוגה עילית. זה לא בשמיים. זה דבר שכל בר דעת יכול להבין, כי אם אומרים שזה משהו שמצריך הרבה תחקיר, ימי צילום, תסריט, וזה לא נושא פרסים, לעומת משהו שיכול להסתכם בשני ימי צילום כי זה משהו שהוא אירוע חד פעמי והוא נושא פרסים והוא מוגדר כדוקו ריאליטי, לא צריך להיות מבין גדול.

היו"ר אמיר גילת: אני מבקש לקבל החלטה נוספת, שההנהלה תגבש הגדרות לכל אחד מהז'אנרים, לרבות אלה המוגדרים כסוגה עילית ותביא אותם לאישור המוסדות, תוך התייחסות לחוק רשות השידור.

ליאת בלום: חוק התקשורת, בזק ושידורים.

אורי רוזנווקס: אני רק מזכיר לכם איזה בלגן היה ש"קשת" לפני שבועיים ניסתה לקבל הכרה באלוף העברית כתעודה.

ליאת בלום: נכון.

אורי רוזנווקס: הפכנו את הרשות השנייה.

היו"ר אמיר גילת: הנושא של הסוגה עילית פה, המוסדות, אני עכשיו מדבר בשם כולם, רואים חשיבות עליונה בסוגה עילית. לא תראו אצלנו ריאליטי. כשאתה אומר דוקו ריאליטי, זה קצת מטריד אותי.

אורי רוזנווקס: לא, ככה הם מפרסמים את זה. אני נדהמתי. טוב, יש סעיף, ליאת, שאת הזכרת אותו בתחילת הדברים שלך, שאנחנו דנו בו, ויש אחרי זה את הסעיפים הקונקרטיים בתוך המשא ומתן, שאני ארצה שליזקה תפרט. אני אומר בעניין של בעלות, תראו, העניין של בעלות וזכויות, ודרך אגב זו גם הזדמנות לשבח אתכם על הצעד שנקטתם בעניין תלי, שמשכתם את ההתנגדות שלכם מבית המשפט להגבלים עסקיים.

היו"ר אמיר גילת: לא משכנו. לא הגשנו.

ליזקה אסא: טוב מאוד.

אורי רוזנווקס: הצטרפתם לגופים הנאורים והפחות חמסניים בעולם התקשורת, כמו "הוט", כמו "יס", כמו ערוץ 10, בניגוד ל"רשת" ו"קשת", ושם צריך להיות המקום שלכם. הערה קטנה בעניין הזה, סעיף תלי בחוזים כיום הוא מאוד מאוד מעורפל והוא מאוד מאוד בעייתי. גם בעניין של בעלות וזכויות זה נושא שצריך לחזור ולידון בו. אם אנחנו מסתכלים על אילנות גבוהים כמו ה-BBC, אני עכשיו עשיתי מצגת מאוד גדולה על ה-BBC לוועדת לנדס, אז ראיתי את הדברים. ב-BBC כל העניין של זכויות, כל התקשרות עם מפיק, יוצר או מה שזה לא יהיה, גם אם זו השקעה של 100% על ידי ה-BBC, היוצר מעניק את רישיון השידור לגוף הזה ל-5 שנים. אחרי ה-5 שנים האלה כל הזכויות, מלוא הזכויות חוזרות ליוצרים.

ליזקה אסא: שמדברים על לפעמים 800 או 1,000 שטרלינג.

אורי רוזנווקס: זה רק רישיונות שידור. יש רישיונות שידור וזה מה שהציל את השוק העצמאי באנגליה, שיש היום מצב של רישיונות שידור. אתם כרגע יושבים במקום הכי קיצוני. זכויות לנצח. אין זכויות מסחור, אין כמעט זכויות בעלות. אלה דברים שצריך לחזור ולהתדיין בהם. אנחנו לא נפתור אותם עכשיו אבל חייבים לחזור ולהתדיין בעניין הזה. היו התקדמויות בעניין הזה, הם נעצרו, של חלונות.

היו"ר אמיר גילת: מה קורה עם "קשת" ו"רשת"?

אורי רוזנווקס: היום "קשת" עובדת באופן אחר לחלוטין, שזאת בעיה נפרדת. היא הופכת לאולפן.

ליזקה אסא: אורי, בוא לא נפתח, יש לנו כל כך הרבה דברים משלנו.

אורי רוזנווקס: רק משפט שהוא יבין את העניין. "קשת" הרי פתחה משרד הפקה בלונדון.

ליזקה אסא: אנחנו יודעים את זה.

אורי רוזנווקס: בסדר. אני רק רוצה להגיד דבר אחד אפרופו הדבר הזה של זכויות ובעלות וכל זה. אנחנו מדינה שיודעת נורא יפה לבכות על האומנים שלהם כשהם מתים. תארו לעצמכם שמישהו היה בא עכשיו למשפחה של אריק איינשטיין ואומרים לו, אין לך זכויות, אין לך זה, אין לך זה.

ליאת בלום: אני חייבת להעיר, א', זה דיון מקצועי, שאני מציעה שחברי הוועדה יקבלו גם את העמדה של ההנהלה בצורה מסודרת. רשות השידור היא לא "קשת" ו"רשת", וטוב שכך, לפחות במטרות שלה. אני לא מדברת כרגע על מה שקורה בשוק התקשורת בכלל, אבל לנו יש את סעיף 38 ואנחנו כבר לא פעם ולא פעמיים נקלענו למצבים שיוצרים ניסו למחוק אותו מתוך חוק רשות השידור והוא לא נמחק גם לא בתיקון 27. סעיף 38 קובע שכשהרשות מזמינה יצירה, הזכויות הן של הרשות, אלא אם הוסכם אחרת. הוא הופך בעצם את ברירת המחדל כפי שהיא קיימת בחוק זכויות יוצרים. הוא הופך את המתריה מתוך ראיה שזה גוף ציבורי, מתוך ראיה שזה ארכיון שלא קיים בשום גוף תקשורת אחר. יש

כאן דברים ארוכי טווח של ערכים ציבוריים. זה מחייב דיון הרבה יותר עמוק. זה לא איזה משא ומתן מסחרי כרגע עם סמנכ"ל התוכן ב"קשת". הוא הרבה יותר מורכב. זה מתקשר גם לדרישה שלכם לסעיף תלי. זה מתקשר מכיוון שאנחנו לא - - - יצירה שהיא מדף. יש הבדל מאוד גדול בין אריק איינשטיין לגבי הזכויות שלו ביצירות שהוא כתב, הלחין וביצע לבין תסריטאי.

ליזקה אסא: למה?

ליאת בלום: מכיוון שיש הבדל בין יצירה מוזמנת שהיא יצירת מדף.

עמית ליאור: סליחה? סרט שכתבתי, שלא היה מוזמן, ומוקרן.

ליאת בלום: אתה מכניס אותנו כבר למשהו מאוד ספציפי, אבל תבינו שכששיר מיוצר על ידי יוצר, הוא מיוצר כבל עם ועדה ואז נעשים בו שימושים.

עמית ליאור: נכון.

ליאת בלום: כשתסריטאי כותב יצירה, הוא כותב אותה עבור הגוף.

ליזקה אסא: זה לא מגמד את הזכויות יוצרים שלו כהוא זה.

עמית ליאור: אנחנו חיים בעולם שמהערוץ הזה שהזמין את העבודה ומכמות הפלטר פומות שהולכות להשתמש בזה, כולל אתם באינטרנט וכן הלאה, לא יתכן שאני לא שותף בזה ודיני ודין הירושה של ילדיי ונכדיי הוא כדינו של אריק איינשטיין.

ליאת בלום: אנחנו לא אמרנו שתסריטאים ובמאים לא צריכים, והראיה היא שאנחנו כבר למעלה מ-5 שנים משלמים לתלי, אלא שתלי כבלה את סעיף הזכויות כחלק ממנגנון חלוקת התמלוגים שלה, וזאת הבעיה, כי הסעיף הזה גורע מהזכויות שלי בעוד שכל הייצור הזה שכאן היה אמור רק לגבות תמלוגים. הוא לא היה אמור לגרוע מהזכויות שלי. בסעיף תלי ובשילובו בהסכמים יש לאורך שנים חשש שזה יפגע בזכויות שלי ויפגע בסעיף 38. אני לא נכנסת אתכם לויכוח אם תלי. תאמינו לי, אתם לא רוצים. הוא הרבה יותר ארוך ומייגע מזה. רק

חשוב לי להבהיר, אנחנו משלמים לתלי. אל תקשרו את השילוב של סעיף תלי לרעיון וההכרה.

עמית ליאור: ליאת, מכרנו עכשיו את "מי נתן לך רישיון". רוצים אותנו באנגליה ובזה. מה קורה איתנו? אין לנו בעלות בזה.

ליאת בלום: אז ראשית, זה כבר קשור למנגנון שנקבע בכל הסכם לגבי מסחור. אני מודיעה לכם שיש החלטה מסודרת של ההנהלה שמתייחסת לשאלה של בעלות, של חלונות. מתייחסת לשאלת הפורמט. נעשתה עבודה. זה יבוא לדיון במוסדות. ההנהלה תציג את זה. אנחנו נגיד את עמדתנו ואז יוחלט.

אורי רוזנווקס: אבל בואו תשמעו אותנו.

ליאת בלום: ברור שנשמע אתכם וברור שזה יהיה איזשהו שיח, אבל אני שוב אומרת, יש כברת דרך שכבר נעשתה. פשוט אין כאן הנהלה אז אני לא רוצה לחשוף אותה כאן. זה נראה לי לא נכון. המנכ"ל, מנהל חטיבת התוכניות יציגו את זה לחברי המוסדות, יקיימו דיון. פשוט ההערות הכלליות שנתתי הן כדי שתבינו שיש עוד צד למטבע.

עמית ליאור: בסדר. יחד עם זאת אנחנו עדיין במצב שבו בישראל כרגע מכרו סדרה בעברית. זה יקרה יותר ויותר. אמן שזה יקרה לנו בדברים שאנחנו עושים כאן. צריך להסדיר את הדבר הזה.

אורי רוזנווקס: למען הפרוטוקול באמת ראוי להבהיר, יכול להיות שאני בלבלתי, בין מה שאמרתי לגבי זכות המסחור והבעלות, אין קשר לתלי. תלי זה זכות הביצוע הפומבי. היתה פה הטעיה. זה נושא שמצריך לשבת ולהתדיין.

היו"ר אמיר גילת: אתם וההנהלה מיציתם את הדיון?

אורי רוזנווקס: לא, לא ישבנו בוועדות המקצועיות. לא ישבנו כמו שצריך.

יעקב בורובסקי: איפה עומד המסמך?

ליאת בלום: המסמך הוכן על ידי ההנהלה והועבר - - - .

יעקב בורובסקי: דיון פנימי שלנו?

ליאת בלום: של ההנהלה.

יעקב בורובסקי: והם ראו את המסמך?

אורי רוזנווקס: לא.

היו"ר אמיר גילת: בנושא בעלות וזכויות, הוועדה מנחה את ההנהלה להעביר ליוצרים את טיוטת מסמך העקרונות כדי לקבל את התייחסותם בטרם יובא הנושא לדיון במוסדות.

אורי רוזנווקס: יש כמה נקודות בתוך החוזים שהם בעצם זקוקים להתייחסות שלכם. כשאנחנו באים במשא ומתן עם הסעיפים האלה, הם אומרים לנו תשמעו, זה כבר החלטת מליאה, זה לא החלטה שלנו. ליזקה, בבקשה, תעברי על העיקרים.

ליזקה אסא: מעבר לעניין של הזכויות, שזה דבר שהוא באמת מאוד מאוד עקרוני, שאני חושבת שגם אם סדרה מוזמנת או גם אם תכנית מוזמנת, זה לא מוריד כהוא זה את הזכות ואת הבעלות שלי על היצירה שלי. ניקח דוגמא קונקרטית שאנחנו עובדים עליה, ובאמת אנחנו כולנו שמחים שזה יצא לפועל, הסדרה "ארץ ישראל" בתחום הדוקומנטרי, ועמית מאוד שמח שיצא העניין של הדרמה אחרי שנה וחצי, גם אם אמרתם "ארץ ישראל", אין פה שום בעלות על כלום. אני יכולה להגיד סרטי העבר. זה לא מקנה לי שום בעלות על שייקספיר. הוא עשה סרט אהבה מסוים ואנטוניו עשה סרטי אהבה כאלה. תסריטאי עשה סרט אהבה, מחזאי עשה מחזה אהבה וכל אחד נותן את הניואנס שלו, בדיוק את היצירה המאוד מיוחדת שלו, אז אני חושבת שיש כאן איזשהו בלבול בהגדרות. הזמנה, משמעה לא בעלות. זה אומר כותרת מאוד ראשית שבה אתם רוצים לתחום את הנושא שבו תקבלו סדרות או סינגלים. עדיין זה לא מקנה לכם שום זכות על היצירה. זה הפרנסה שלנו. כדי שבאמת נהיה עד הסוף מאותו צד של המתרס, אני רוצה להוריד את הדברים לקרקע, על מה אנחנו מדברים. 500,000 שקל ליצירה דוקומנטרית, לפרק בסדרה דוקומנטרית, זה חצי מיליון שקל. זה נשמע המון כסף לאנשים. זה באמת הרבה כסף בשבילכם, 7.5 מיליון או אם בסוף זה יצא רק 14 פרקים. זה המון כסף. אנחנו ביחד. בסופו של דבר ההגדרה שלכם היום מה אנחנו יכולים להרוויח, ויש לכם פיקוח על זה ואתם רוצים לפקח על זה במלוא מובן

המילה, ויצרתם מנגנון שלם של פיקוח, זה אומר שהמפיק יכול להרוויח 37,000 שקל, כי זה מוגדר 10% below the line, כלומר, היום אנחנו יוצאים להרפתקה שתארך שנתיים ויכול להיות שנתיים וחצי והתחילה לפני חצי שנה, שגם אם אני מפיקה שעושה שני פרקים או שלושה פרקים, המשמעות של זה שאני ארוויח בין 74,000 שקל ל-113,000 או מה שזה לא יהיה על עבודה של שנתיים, ברוטו, כשבסופו של דבר לא נשאר לי על זה שום זכות. זה הרווח שלי. זה לא מיסטיקה, זה הרווח שלי ברוטו על 3 שנות עבודה, כי אנחנו התחלנו לפתח את הפרוייקט הזה במאי 2012.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: זה חייב להיות גורף, לשיטתכם? נגיד הסדרה על ארץ ישראל שהזכרת, היא סדרה חשובה לנו.

<u>ליזקה אסא</u>: נכון. גם לנו.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: האם סדרה כזאת, סתם אני זורק דוגמא להחריג את זה. אנחנו בשיחה חופשית. בעיקרון, אנחנו מסכימים עם העמדה אבל בסדרה על ארץ ישראל למשל חשוב לנו שזה יהיה בבעלות מלאה של רשות השידור forever. הנה, "עמוד האש" עדיין מזוהה עם רשות השידור והיא נמכרת.

<u>ליזקה אסא</u>: אמיר, אני רוצה להגיד לך משהו. אני חתמתי על החוזה. זה לא משנה. אני לא מדברת כרגע על עצמי, ואני גם אמרתי לחברים שלי כשדיברנו, אמרנו, יאללה, זה כבר הוציא לנו את המיץ, זה שנה וחצי. כולם כבר השקיעו. זה דבר שהוא לא מתומחר בתקציב. אני לא יכולה היום להחזיר לא את ה-12,000 שקל שהוצאתי מכיסי ולא את החודשיים עבודה שהם לא מתומחרים, כי אני הפועל האחרון בסדרי העדיפות. ב"שרשרת המזון" אני האחרונה. אנחנו לא ניקח לעצמנו. אם אתה מפיק אחראי, אתה לא תיקח לעצמך כסף עד שלא תחזיר לכולם את הכסף. זו העבודה, אין מה לעשות. גם בתור יזם, גם אם אתה במאי, אתה צריך לשלם קודם לצלם ולעורך.

ליאת בלום: דווקא זו סדרה שבה נתנו הרבה יותר ממה שאנחנו רגילים לתת. נתנו הפצה מסחרית, חלוקה של 50% גם כשהרשות מפיצה. אם מחר אני מוכרת את זה, זה מגיע לכיסכם.

ליזקה אסא: אבל תקשיבי ליאת רגע, תראי איך אנחנו בידיים שלכם. בחוזה הראשוני אתם כתבתם שאנחנו יכולים להביא גופי שידור וקרנות. זה היה ההסכם. זה דובר.

ליאת בלום: נכון.

ליזקה אסא: אני השקעתי בזה חודש עבודה. את כל קשריי הטובים בארטה פראנס ובארטה גרמניה.

ליאת בלום: אנחנו עדיין שם. זו גם הנחיה של ועדת התוכן לאפשר שיתופי פעולה.

ליזקה אסא: ליאת, אולי אתם לא מבינים את זה עד הסוף כי אתם לא יודעים איך זה עובד. בסופו של דבר אם אני אביא 2 מיליון דולר, 2 מילון אירו, ו-2 המיליון אירו האלה ילכו ויתפזרו בין כל 6 המפיקים, זה לא מסחרי לחשוב ככה.

ליאת בלום: נכון, אבל לא התקבלה החלטה כזאת. את אומרת דברים לא מדויקים.

ליזקה אסא: זה מה שנאמר.

ליאת בלום: אנחנו התלבטנו הרבה איך לעשות את מנגנון השיתופי פעולה מחו"ל לגבי הסדרה הזאת. כל מפיק שישב מולנו, וזה 6 קבוצות הפקה - - -.

היו"ר אמיר גילת: רגע, היא אמרה שהיא חתומה?

ליזקה אסא: אני חתומה.

ליאת בלום: היא חתומה כבר.

היו"ר אמיר גילת: אני שמח.

ליאת בלום: היא חתמה. 6 קבוצות שהיו, שהן נעות בין מפיק אחד לשלושה, זאת אומרת אנחנו מדברים על 18 מפיקים שישבו איתנו במשא ומתן.

כל אחד הגיע עם המון רעיונות. אחד רוצה קופרודוקציה, אחד רוצה שיתוף פעולה עם גוף שידור, אחד רוצה שיתוף פעולה עם קרן. היו המון המון רעיונות. היה לחץ לסגור את הסדרה הזאת לשנה. מה שסיכמנו עם המפיקים, ואנחנו לא חוזרים בנו, זה הסיכום, זה שברגע שיהיה שיתוף פעולה קונקרטי עם הצעות, כי הרי המפיקים, עד שאין להם גוף משדר, לא באמת יכולים לסגור חוזה עם גורמים מממנים נוספים ולכן אמרנו, זה יבחן לגופו של עניין. אנחנו בעצמנו עוד לא יודעים אם החלוקה של הרווחים תהיה בין כל המפיקים, אם לדוגמא ארט יתעניינו רק בפרק אחד, אז אולי זה יהיה רק חלוקה עם מפיק אחד. בעצמנו סיכמנו עם כולכם שלא נבחן את זה, אלא אד הוק שיהיה משהו ספציפי על השולחן.

<u>ליזקה אסא</u>: אז רק לידיעה, בישיבה האחרונה שהיתה עם איתי, והיה לו ישיבה עם כל אחד ואחד מהמפיקים, וזה נאמר לא פעם ולא פעמיים, אמר, גם אם מישהו יביא 2 מיליון אירו, ה-2 מיליון אירו האלה יתחלקו בין 15 פרקי הסדרה, והוא צודק, כי יש כאן איזשהו עיוות בכלל בכל הקונספט, אבל לא משנה, זה נושא לדיון אחר. לא יתכן שפרק נגיד על האדם הקדמון, שאין לו שום חומר ארכיוני, מאוד קשה להביא חומר, ויש חומרים ארכיאולוגים, זה לא יתכן ששם לא יהיה תקצוב זהה למה שיש לי - - - .

<u>ליאת בלום</u>: אז זה שיקול מקצועי שנעשה במסגרת התוכן בגלל שרוצים שכל המפיקים בסופו של דבר ירוויחו. יש כאן איזה גלגל וחברי הוועדה חייבים להבין את זה. אתם ביקשתם שיהיה גיוון. אתם ביקשתם שזה יכנס לכמה שיותר מפיקים, שאנחנו נהיה כמה שיותר. ניסינו לעשות את זה באמת הכי טוב שאפשר. יצרנו מצב שיש לנו 18 מפיקים בתוך הפרוייקט הזה, שזה אדיר. זה פרוייקט שאני לא מכירה כזה. זה אחד הפרוייקטים היותר גדולים שיש כאן. אנחנו בסך הכול רצינו ליצור מצב שצריך לחשוב פה, וביקשנו לעשות את זה תוך כדי תנועה, כשיהיו הצעות קונקרטיות על השולחן, כשנדע בדיוק מי מולנו, איזה הצעה יש.

<u>ליזקה אסא</u>: אני רק רוצה חומר למחשבה. ברגע שאת מדברת עם מפיק יחיד, לא משנה אם הוא מייצג קבוצה של 3 או 1, שהוא יודע שכשהוא

מביא איקס מאות אלפי דולרים או אירו, וזה מתחלק בין כולם, אין לו אינטרס לעשות את זה כי כל אחד רוצה לדאוג ל-production value של הפרק שלו, עם כל הכבוד. את מבינה?

אורי רוזנווקס: ליאת, בואי נתקדם כי יש עוד סעיפים.

ליזקה אסא: אוקיי, בסדר.

עמית ליאור: יש גם הבדל בין סדרות לסרטים בודדים בעניין של זכויות.

ליזקה אסא: נכון.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, הכול תלבנו עם ההנהלה.

יעקב בורובסקי: הם מדברים עם ההנהלה ומעבירים לידיעתנו לפני הדיון. אם יש מסקנות מול ההנהלה, בסדר גמור. אם יש מחלוקות, אנחנו רוצים את זה לפני - - - .

ליזקה אסא: אתם רוצים פידבק לפני.

היו"ר אמיר גילת: כן, כן.

יעקב בורובסקי: אנחנו מבקשים את שלכם ואת של ההנהלה.

עמית ליאור: ואנחנו שוב מושיטים את ידנו להנהלה שישבו איתנו בוועדה.

היו"ר אמיר גילת: הם קיבלו הנחיה. וגם זה לא יאוחר מ-15 בינואר.

ליזקה אסא: אוקיי, עכשיו על העניין של הדרישה לבטוחות. כתוב כאן שטר חוב בטעות. מדובר על ערבות בנקאית, שהבנתי שזה עניין שיתמסד בחוזים.

היו"ר אמיר גילת: זה גם מוסדות?

אורי רוזנווקס: כן, בוודאי.

ליזקה אסא: זה החלטה שנעשתה. כשאנחנו דיברנו דווקא בהנהלה, כשדיברנו במשא ומתן אז נאמר לנו, אפילו אם אנחנו מסכימים אתכם, זה לא בידיים שלנו, זה החלטה שנקבעה על ידי המוסדות.

ליאת בלום: חייב להיות כאן דיון עם גורמים מקצועיים כדי לשמוע את כל הנימוקים. אני מנסה לענות אבל חצי מהדברים הם לא בתחום שלי בכלל. אני רק רוצה להסביר. הסיבה שאנחנו הבהרנו שזה משהו עקרוני, זה בגלל שזה סעיף שחל כרגע על כל המפיקים, וזה הוסבר לכם. צריך להיות ברור שהדרישה הזאת רצה כרגע בכל הסכמי ההפקה.

יעקב בורובסקי: באיזה סכומי כסף זה?

ליזקה אסא: מדובר על 5%.

יעקב בורובסקי: 5% מערבות בנקאית?

היו"ר אמיר גילת: כן.

ליאת בלום: מצד שני זה מראה על רצינות ויכולת כלכלית.

ליזקה אסא: אני רוצה שאתם תבינו במה מדובר. 5% לכאורה באמת זה נראה סביר. 5% מ-7.5 מיליון, גוף שידור משקיע 7.5 מיליון כמשקיע יחיד לעת עתה והוא רוצה בטוחה. זה נשמע מאוד הגיוני. 5% זה חצי מהרווח שצפוי למפיק בתום שנתיים והוא מראש עושה מימון ביניים לרווח שהוא יקבל בעוד שנתיים. תבינו, משהו פה לגמרי מעוות. עד היום כשאני עבדתי עם רשות השידור, אז היה שטר חוב במשכון. כולם יודעים שאם אני עושה פשלה, אם אני פושטת את הרגל, אם קורה לי אסון ואני לא יודעת מה, אני בורחת עם משפחתי להודו, אז אני אומרת שבלאו הכי ה-25,000 שקל האלה הם לא יצילו את רשות השידור.

ליאת בלום: זה עניין כלכלי. אני חושבת שראוי שסמנכ"ל כספים ישמע ויענה, אבל אני יכולה להגיד מהיכרותי את עמדתו ואני תומכת בה, זה שאנחנו כרגע מנהלים תיקים נגד מפיקים שנעלמו, אז הם לא נסעו לחו"ל אבל הם מסתתרים טוב טוב בארץ. אני רוצה שתבינו, א', זה מראה על רצינות מסוימת. זה מראה על גודל החברה, זה מראה על התזרים שלה, זה מראה על היכולות הכלכליות שלה, וזה חשוב. אנחנו לאחרונה יותר ויותר מוצאים את עצמנו מול חברות שבסופו של דבר לא מסוגלות להרים את ההפקה שהם התחייבו אליה. אם אני צריכה לבחור בין 0 ל-100,000 שקל, אז כן, אני בוחרת ב-100,000 שקל, כי אותו מפיק שכרגע

מתחבא לי בצפת, זה ה-100,000 שקל היחידים. דרך אגב, זה מפיק תעודה ואנחנו לא נפרדנו אחרי השקעה של 1.5 מיליון. לא נפרדנו בכלום.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני רוצה את זה להעביר לוועדת כספים. זה ממש לא ועדת תוכן. האם דיברתם עם ההנהלה על כך?

<u>אורי רוזנווקס</u>: לא, זה חדש. זה לא היה בחוזים הקודמים.

<u>ליאת בלום</u>: הערבות היתה קיימת תמיד.

<u>ליזקה אסא</u>: אף פעם. אני עשיתי חוזים עם רשות השידור.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: את אותה החלטה שקיבלנו לגבי הסעיף הקודם אני מבקש, אנחנו חייבים פה לשמוע את הגורמים המקצועיים וזה גם לא יחזור לוועדת תוכן. אני מחזיר את לוועדת כספים. ההנהלה תבוא בדברים עם ארגוני היוצרים לגבי סוגיית הערבויות. תביעו את דעתכם. אם יש הסכמה, בסדר, אם לא אז תעבירו אלינו את עמדתכם. בכל מקרה אני מבקש שהנושא יובא לדיון בוועדת כספים, לא בוועדת תוכן.

<u>ליזקה אסא</u>: אוקיי, נמשיך הלאה. שכר היוצרים.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אותו דבר, זה בוועדת כספים.

<u>ליאת בלום</u>: יכול להיות שאנחנו מפצלים את הדיון, כי חלק יהיה בכספים. מישהו צריך לראות את כל המכלול, גם במוסדות.

<u>ליזקה אסא</u>: בואו אולי בכל זאת נעלה את הטיעונים.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני אביא את זה למליאה.

<u>יעקב בורובסקי</u>: בסופו של יום זה אותם אנשים.

<u>דוד חיון</u>: זה ועדות שמוסמכות על ידי המליאה.

<u>יעקב בורובסקי</u>: ועדת כספים יושבת פה.

<u>ליאת בלום</u>: אני אומרת ברמה הטכנית.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: תיאורטית את צודק.

<u>ליאת בלום</u>: ברמה הטכנית הדיון צריך להיות ביחד.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני מבקש מיו"ר ועדת כספים לאפשר גם לחברי ועדת תוכן להגיע לוועדה.

עמית ליאור: לצורך הפרוטוקול, אנחנו רוצים לשבת עם האנשים המקצועיים לדבר על זה. יש פה טעות בסעיף.

אורי רוזנווקס: תראו, כל הסעיפים האלה הם סעיפים של משא ומתן. כל סעיף, גם ד' וגם ה' זה משהו שאנחנו נשמח לדבר עליו ובעצם גם 5, ההסתה בתוך התקציב.

ליזקה אסא: אני רוצה רק להבהיר כאן איך פתאום נכנס העניין. אני עובדת משנת 83'. רווח חברת הפקה זה דבר שירד בשנים האחרונות. אין סעיף בתקציב בחוזה שבינינו.

אורי רוזנווקס: אתם לא מכירים בזה.

ליזקה אסא: אתם לא מכירים בזה שחברת הפקה צריכה להרוויח. מה שאתם עושים, אתם גורמים לבעל חברה להיות פועל שלכם, להיות מפיק בפועל. אני לא מפיקה בפועל. אני לא מפיקה בפועל של אף אחד, אני יזמית. אני יזמית ואני יוצרת סרטים. זה המקצוע שלי. אם אין לי רווח הפקה מלבד זה שאני עובדת בפועל, אין לי עם מה לממן- - - .

היו"ר אמיר גילת: איפה זה בנייר שלכם?

אורי רוזנווקס: 5/ה.

היו"ר אמיר גילת: אז בואו נכיל את זה גם כן, את אותה מתכונת. תבוא בדברים.

ליזקה אסא: בסדר, אני רק רציתי שתדעו במה מדובר.

היו"ר אמיר גילת: מאה אחוז, הבנו.

דוד חיון: עכשיו זה כאילו מוחבא בתוך הסעיף.

ליזקה אסא: זה לא מוחבא. זה לא קיים.

היו"ר אמיר גילת: היא אומרת שזה לא קיים.

דוד חיון: אבל אתם לא מפסידים מראש. אתם מכניסים את זה לתוך הסעיפים.

ליזקה אסא: לא מכניסים. אין לי איך להכניס. אנחנו לא מרווחים. זה בדיוק העניין.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי, הבנו. מה עוד?

ליזקה אסא: העניין של הגמישות בתוך התקציב, אין בעיה, אנחנו יכולים על כל פיפס נגיד לפנות.

היו"ר אמיר גילת: מה, הסתה מסעיף תקציבי?

ליזקה אסא: כן. למה זה קיים.

עמית ליאור: אבל רק לסעיפים האופרטיביים. לא מדובר פה על רווח - - -.

היו"ר אמיר גילת: וימי צילום?

עמית ליאור: כן.

היו"ר אמיר גילת: השאלה אם זה לא פתח לכל מיני - - -.

עמית ליאור: לא. למה?

ליאת בלום: כי אנחנו למודי ניסיון. עברנו שנתיים מאוד קשות. אני אומרת לך שדוחות רואה חשבון שהגישו לנו לא תואמים את התקציבים שאישרנו. זה כסף ציבורי והפיקוח פה יהיה מאוד הדוק והוא יהודק עוד יותר.

אורי רוזנווקס: אבל זה שאתם מאשרים פרוייקט של 30 ומשהו פרקי דרמה ניסיוניים בלי לראות פיילוט, זה מה שקורה. כשעובדים נכון זה לא קורה.

ליאת בלום: זה לא קשור לזה.

אורי רוזנווקס: בטח שזה קשור לזה.

ליאת בלום: לא. התקלות שאנחנו מצאנו בהפקות לא קשורות לזה, הן קשורות לעובדה שמפיקים ויתרו על מצלמת רחף, הביאו עוד ימי עריכה ומצאנו את עצמנו עם תקציב שלא תואם בכלל למה שאנחנו הגשנו. זה כסף ציבורי.

ליזקה אסא: אבל רגע, זה בעייתי. התוצר הוא טוב?

ליאת בלום: לא, התוצר הוא כנראה לא טוב. את זה אני אומרת בדעה אישית כי יש פה דרג מקצועי שיכול להגיד, אבל הראיה היא שגם אם התוצר הוא טוב וגם אם התוצר הוא לא טוב, הרשות צריכה להיות מיועדת על הדברים האלה. יש מפיק אחראי שהוא גורם מקצועי והוא מאשר את מה שצריך. אני לא

כבלתי אותך לא לעשות הסתות. זה גם מחייב את המפיקים שלנו לעבוד הרבה יותר קשה, להיות אחראים על כל הפקה והפקה.

ליזקה אסא: אין כוח אדם לזה, את לא מבינה. זה כאילו לסרס. אין מספיק כוח אדם.

ליאת בלום: שמפיק אחראי, שיהיה על אחריותו. כרגע מה שקורה זה שיש לי תקציבים עם גירעונות של 200,000 שקל לעומת מה שהרשות שילמה.

אורי רוזנווקס: מה זאת אומרת גירעון?

ליאת בלום: על תקציב של 400,000 שקל שהרשות מימנה, קיבלנו דוח של 260. איפה ה-140? לא ברור.

ליזקה אסא: זה משהו אחר, זה לא הסתה.

ליאת בלום: זה משהו אחר כי התשובה של המפיק זה שהוא נתן יותר בזה ונתן יותר בזה.

ליזקה אסא: ליאת, את מבלבלת. זה לא אותו דבר בכלל. אם 140,000 שקל נעלמו, אז הם נעלמו, אז מישהו גנב אותם.

יעקב בורובסקי: איזה מנגנון עקרוני את יודעת להציב, נניח קנס-פרס.

ליאת בלום: אז אחת מההצעות שהם קיבלו, שאם יהיה איזשהו חסרון כזה שהוא משמעותי, אז זה ילך אליהם. הרשות לא יכולה להתיר את זה כי אנחנו גוף ציבורי ומה שיוצא, יוצא בסופו של דבר לשידור. אנחנו כן רוצים שיתאפשר הסתה, כי השוק הוא דינמי, העבודה היא דינמית. אנחנו רוצים שיהיה גורם בתוך הרשות שיאפשר כל הסתה. מעבר לזה קבענו שדוחות הרואה חשבון מעבר לדוח רואה חשבון של המפיק שמגיש אלינו, שזה דוחות רואה חשבון שאין לי מה לעשות איתם מכיוון שהוא מגיש לי דוח וחוץ מלכתוב לו חזרה - - - . המנגנון החדש שיצרנו זה שיהיה רואה חשבון חיצוני שהרשות שוכרת.

יעקב בורובסקי: את הצד הטכני אני מבין. מה שמעניין אותי תמיד זה המהות. איזה תמריץ אנחנו יודעים לתת להם כדי שהם יפחיתו עלויות?

ליאת בלום: אני לא אקח לו כסף. אני לא מקזזת לו. ברגע שימצא פער כזה, ברגע שימצא שמפיק לא הוציא את כל ה-400 על כל רכיב ורכיב כפי שהוא פירט לי בתקציב, אנחנו נדרוש השבה בשביל לא להיקלע לזה, כי כמו שהיא אומרת, הם רק רוצים תוצר טוב יותר. אני לא צריכה לתת לו פרס על זה שהוא עומד בתקציב מסודר שהוא התחייב אליו.

דוד חיון: כן, אבל זה יצירה. ביצירה לפעמים יש איזה שהם שינויים מינוריים.

ליאת בלום: אז שהמפיק יאשר את זה. אני מאשרת לו הסתה. דוגמא מצוינת, יש מפיק שהוא מאוד מאוד הדוק עם האנשים שלו והוא מאשר המון הסתות. הוא לא צריך אישור ממני, הוא לא צריך אישור מאיתי. יש מפיק אחראי שמאשר להם את ההסתות כמה שהם צריכים.

אורי רוזנווקס: כשאני עושה פרוייקט לקרן ציבורית, נניח הפרוייקט האחרון שעשיתי זה לוד. אני בסוף הפרוייקט הייתי צריך להגיש דוח רואה חשבון לקרן, דוח מבוקר של רואה החשבון, שעד שהרואה חשבון הזה לא אישר את זה, לא קיבלתי את יתרת הכסף. הדוח רואה חשבון זה לפני שאתה מקבל את ה-5% או ה-10%, זה תלוי באיזה קרן, הסופיים. בדוח רואה חשבון מבוקר, הרי רואה חשבון לא יתחמן. אם אתה רואה שם סטייה של עשרות אחוזים, אתה לא נותן את שארית הכסף.

ליאת בלום: כן, אבל אם המפיק האחראי מטעם הרשות מבקש ממך להשקיע עכשיו עוד קצת כסף ברכיב אחר בהתאם למשהו שאתה הצעת ואתה אומר לו לא, כבר אין לי כי לקחתי את זה למשהו על דעת עצמי, אתה מעמיד את המפיק האחראי שלי בבעיה מקצועית, כי הוא לא יכול להשקיע באנימציה, כי אתה כבר מסית את ההסתה למצלמת רחף.

אורי רוזנווקס: אבל זה לא עובד ככה באמת.

ליאת בלום: עוד דבר, זה ישרת גם אתכם, מהסיבה הפשוטה שיהיה גורם ברשות שמאשר את הדבר הזה וזה לא יפול בסופו של דבר על התכתבות

בינינו לבין רואה החשבון שלכם. יהיה גורם ברשות שאו שהוא אישר או שהוא לא אישר.

<u>ליזקה אסא</u>: אני חושבת שזה יצור עומס מטורף על מנהלי מחלקות.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: מה קיים כרגע?

<u>ליאת בלום</u>: כרגע בהסכמים קיים - - - .

<u>אורי רוזנווקס</u>: אין הסתה. אסור. אין כלום.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: לאור המגמה שלנו שמנהל יהיה גם אחראי, אני חושב שאנחנו צריכים להשאיר את המצב כמו שהוא, שהמנהל יהיה אחראי.

<u>ליאת בלום</u>: אני מוכנה לגמרי שניקח טווח של זמן ונעשה הסקת מסקנות ונראה אם זה מסרבל את העבודה, ונשמע את המנהלים שלנו.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: את זה אני מחזיר להנהלה בלי להחזיר לפה, כי אני חושב שזה באמת סמכות של מנהל. אנחנו כל הזמן מצפים ממנהלים שיקחו אחריות.

<u>ליזקה אסא</u>: אם יש לו כוח אדם, זה בסדר.

<u>ליאת בלום</u>: דרך אגב, מנהל גם יכול להגיד לכם, לדוגמא, וגם הסברנו את זה למנהלים, אני בכל מה קשור למצלמות מאשר לכם חריגות עד. מראש להודיע לכם שבזה הוא מוכן עד.. אבל עוד פעם, זה עניין מקצועי וכדי שאתם אחר כך תגישו דוח ואנחנו נוכל לבדוק את הדוח הזה, זה עדיף אפילו בשבילכם.

<u>אורי רוזנווקס</u>: אנחנו עוד פעם אומרים, כל הניירות שהנחנו פה היום זה בסיס למשא ומתן שהיה צריך בכלל להתנהל בשנתיים האחרונות ולא התנהל, וכל הדרישות שלנו פה, ברגע שיש רצון טוב משני הצדדים כמו שיש פה היום, ואנחנו נצליח לנהל דיאלוג אמיתי וכנה, אנחנו נגיע לעמק השווה בכל הדברים, אני בטוח. הדרישות שלנו הן לא דרישות קצה, הן דרישות למשא ומתן להבין, כי גם הדברים משתנים.

מעבר לזה יש עוד דבר אחרון, ועל זה דיברנו, על המנדט של הצוות ואיך הצוות צריך להיות מבחינתכם ומי ידווח למי. זה עניינים שלכם. אנחנו משאירים את זה בידיכם.

עוד נקודה חשובה היא, שלכל האיגודים בנפרד אצלנו לאורך השנים כאיגודים מקצועיים, הם ניהלו משא ומתן מול רשות השידור, כי הרבה מהאנשים שלנו עובדים בהפקות פנימיות ברשות השידור. העניין הזה גם לא התקיים בשנים האחרונות.

עמית ליאור: אנחנו רוצים לנהל משא ומתן איגודי. אנחנו שלחנו מכתב לרשות, שאנחנו רוצים לנהל משא ומתן בשם האיגוד שלנו. לא קיבלנו תשובה. אנחנו נשמח לקבל תשובה חיובית ולהיכנס אתכם למשא ומתן.

אורי רוזנווקס: לנו למשל יש במאים שעובדים ב"מבט שני".

עמית ליאור: אני מדבר על חיצוני גם.

ליאת בלום: לפחות לגבי הבמאים ולגבי אמ"י ולגבי שחם - - - .

עמית ליאור: שחם סגור?

ליאת בלום: לא סגור. אנחנו כבר בחילופי טיוטות.

עמית ליאור: אבל אתם יכולים להיכנס למשא ומתן הזה?

ליאת בלום: בוודאי. אתם צריכים לפנות למנכ"ל הרשות ולסמנכ"ל הכספים.

עמית ליאור: אז אנחנו שולחים לכם עוד פעם מכתב.

ליאת בלום: תיפנו שוב. יכול מאוד להיות שהיה פה עומס בדברים אחרים ולכן זה לא קרה. בעיקרון יש עכשיו משאים ומתנים פעילים מאוד עם הרבה איגודים.

עמית ליאור: מצוין.

היו"ר אמיר גילת: עוד משהו? טוב, אני קודם כל רוצה להודות לכם שבאתם. אני שמח שקיימנו את המפגש בכל תנאי מזג אוויר. דבורה, תודה לך גם על הסבלנות, אבל את לא משתחררת כי יש לנו עוד נושא. לגבי הנושא של ההידברות, כמו שאמרתי בפתח הדברים, וזה מסוגיות המעגל, אני מייחס חשיבות רבה להידברות בין הרשות לבין היוצרים. זו אחת הסיבות העיקריות שלא ביטלנו את הפגישה היום, כדי להמשיך ולהאיץ את ההידברות הזאת. קיבלנו היום כמה החלטות פה שבאמת מנחות את ההנהלה לקיים את ההידברות הזאת. אני מוסיף גם

את הנושא של האיגודים הספציפיים שההנהלה תבוא בדברים איתם, ובאמת ש-2014 תהיה מהבחינה הזאת שנה שבה אנחנו כבר נראה את התוצאות לכל המהלכים שניסינו לקדם עד עכשיו. אנחנו פה עם יד על הדופק. בזמנו דיברנו על זה שתתארחו בוועד המנהל. הוועד המנהל מוצא את עצמו עוסק בדברים אחרים, אז אני מבקש שתראו את ועדת התוכן ככתובת החדשה שלכם. במידת הצורך גם ועדה משותפת. יש נושאים שיהיו בוועדת כספים. אנחנו גם בדו שיח מתמשך לא פורמלי, טלפונים, מיילים, אז תמשיכו לעדכן אותנו בכל מה שצריך, ובואו נקבע פגישה בעוד שלושה חודשים או בעת הצורך, המוקדם מביניהם.

<u>אורי רוזנווקס</u>: מה המדיניות לגבי 2015 מבחינתכם?

<u>אורי רוזנווקס</u>: מבחינה פורמלית המליאה החליטה על 2014 כשנה שבה הנחת העבודה היא שהיא מתנהלת כשנה רגילה לכל דבר, שגם אם יקרה משהו, הוא לא יקרה ב-2014. מכיוון שוועדת לנדס אמורה להגיש את ממצאיה ב-31 בדצמבר, אני מציע שכשנראה ב-1 בינואר שהם לא הוגשו, ואני מניח שהמסקנות יוגשו במקרה הטוב במרץ-אפריל, אני רוצה להיות זהיר בפרוטוקול, - - -

<u>יעקב בורובסקי</u>: אבל גם באופן עקרוני אם הם יוגשו בזמן, עד שאתה מטמיע ועד שאתה מסדר, אתה ב-2015.

<u>עמית ליאור</u>: תהליכי פיתוח של דרמה צריכים לצאת עכשיו.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: על דרך השלילה אני אגיד לך שעד שאין החלטה אחרת אנחנו ממשיכים רגיל. אני מציע שבואו נראה באמת את השבועות הקרובים.

<u>יעקב בורובסקי</u>: גם אם מחר הכול מחלף, יש פה סוג של רציפות, שאם היא תשפיע, היא תשפיע על 2016, 2017, 2018, אם מישהו יבקש באמת להשפיע, לכן צריך להסתכל על 2-15 כמו על 2014, בדיוק אותו דבר. אנחנו מבחינת התקציב מתכוונים פחות או יותר להעמיד את אותו תקציב. מאיפה מקורות התקציב, זה כבר דיון אחר.

<u>ליזקה אסא</u>: אמיר, גם כדי לסגור את המעגל, אני חושבת שבעניין של ההידברות תרגישו גם אתם חופשי לפנות אלינו לצרף אותנו לשאול

בעניין של תקציבים, בעניין של תהליכי עבודה, כדי שהנתונים שיהיו לכם יהיו אמינים ולא יהיו מופרכים.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

עמית ליאור: אנחנו רוצים לבוא מתי שאתם רוצים. למרות שאנחנו מתנדבים, זה כל כך חשוב לנו שהערוץ הזה יהיה, כי הוא העוגן השפוי האחרון שאולי יהיה פה על המסך.

היו"ר אמיר גילת: תודה.

(אורחים יוצאים)

היו"ר אמיר גילת: אני שמח על המפגש הזה. אני מצר שוב גם בסיכום הישיבה שההנהלה לא היתה. אני לא בא כמובן בטענות לנצורים הירושלמים או האחרים, אבל אין סיבה שמנהל חטיבת התוכניות שגר כמה רחובות מכאן, לא ישתתף, אבל זו סוגיה אחרת. אני חושב שאנחנו כולנו מבינים שלא רק הסופה של מזג האוויר עומדת מאחורי ההחלטה הזאת.

גב דבורה: נו באמת, למה אתה לא חוסך בהערות האלה? באמת, די.

היו"ר אמיר גילת: פשוט תקראי את ההתבטאויות הפומביות של ההנהלה, לא מה שנאמר בחדר סגור, אלא תקראי מה שנאמר בחוץ ואז תביני למה אני לא חוסך. אני אומר עוד פעם, ההנהלה הודיעה מבעוד מועד לפני שהחזאים חזו או לא חזו את הסופה, שהם לא מתכוונים להגיע לישיבות היום אחרי 16:30. הם כבר הודיעו מבעוד מועד שלישיבת ועדת ביקורת בשבוע הבא זה לא נוח להם, זאת אומרת אני לא מעיר פה סתם דברים, וחסרונה של ההנהלה בלט היום בצורה קיצונית בישיבה היום, ואני אומר שוב, גם אם זה לא מוצא חן בעינייך, שאין סיבה שמנהל חטיבת התוכניות שגר שני רחובות מפה, לא יהיה בדיון היום. מה זה שייך למזג האוויר?

דבורה הנדלר: בעיניי היה לא לקיים את הישיבה הזאת.

היו"ר אמיר גילת: אבל את שמעת שיש פה דברים דחופים שההנהלה מבקשת בדחיפות לדון בזה. יש לנו עוד רגע ישיבת ועדת פרסום שההנהלה אמורה

היתה לדרוש את קיומה, כי הם לא יודעים איך להיערך למצב של אין שפ״מ ב-1 בינואר, והם לא טורחים לבוא.

<u>דבורה הנדלר</u>: עמדתי בצורה נחרצת, שבמזג אוויר כזה היה ראוי לדחות את זה ולקבוע תאריך חלופי שכולנו נוכל להגיע.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: הנה, את היית בישיבה בצורה פעילה.

<u>דבורה הנדלר</u>: לא, זה לא קל.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: בסדר. במסגרת ״שונות״ אני רוצה להעלות את הנושא שמתחבר להערותיי הקודמות, הנושא של סיקור הסופה במהלך סוף השבוע. אני חושב שהיינו עדים פה לכשל חמור ביותר של הערוץ הראשון באופן סיקור הסופה מהרגע הראשון ועד הרגע האחרון, לרבות גם ההיערכות לקראת הסופה. הערוץ הראשון עלה לשידור ביום שישי ב-10:30 בבוקר, שעות רבות אחרי הערוצים המסחריים. כרגע גם לא חשוב מה הסיבה. אגב, גם לפה דבורה אנחנו ביקשנו שמנהל חטיבת החדשות יגיע לישיבה היום. הזמנו אותו. הוא גר גם בתל אביב, וגם ההנהלה לא מצאה לנכון לשגר אותו, אז גם הדיון הזה נערך במאמץ ״עד האחד״ כמו שנקרא. אני חושב שלא צריכה להיות שום סיבה שבעולם, ואני מכניס את כל הסיבות שבעולם תחת ההגדרה הזאת, שהערוץ הראשון לא יהיה ערוך לשידור אירוע כזה או אחר, בין אם זה סופה, בין אם זה חמסין, בין אם זה חלילה טילים, נפילת ממשלה. לא יכול להיות מצב, ואני אומר עוד פעם, משום סיבה שהיא, לא תקציבית ולא היערכותית ולא תכנית ולא יודע מה עוד, שהערוץ הראשון לא יהיה ערוך לשידור. זה דבר אחד. דבר שני, היו ליקויים, ואגב לא רק אני אומר את זה. אני שומע גם עובדים, ועובדים בכירים שאומרים את זה, שניסו לעשות פה שידורים ונתקלו בחוסר היענות של ההנהלה ליוזמות כאלה ואחרות שקשורות לסיקור האירוע הזה. אני חושב שכפי שגם הגדרתי את זה, זה יום הכיפורים של הערוץ הראשון. בשעה שמיליוני אנשים מרותקים לבתיהם ומצפים למידע מהשידור הציבורי, קל וחומר עשרות אלפי בתי אב מנותקים מחשמל, אז תגידו, אולי לא יכלו לקלוט את השידורים אם אין להם חשמל, אבל זה לא העניין. לא יכול להיות מצב שהערוץ הראשון דומם במצב שבו מצופה שהוא יוביל, ואני לא אכנס פה כרגע לכל

פרטי הסיקור, אבל חוסר ההיערכות. בלט העלייה לשידור, העיתוי שלה. בלט שיקול הדעת שהופעל בשיבוץ לוח משדרים, תוכנית אירוח בשידור חוזר במקום דיווח חדשותי בזמן אמת. שבת בבוקר, סליחה לשומרי השבת, אבל אני חושב שפה יש גם עניין של פיקוח נפש. הערוצים המסחריים פתחו אולפנים גם בשבת בבוקר. הערוץ הראשון שידר לופים של שידורים חוזרים. בצאת השבת הערוצים המסחריים פנו לציבור הדתי ועדכנו אותם על מה שקרה במהלך סוף השבוע. זה לא קרה בזמן אמת בערוץ הראשון.

<u>דבורה הנדלר</u>: אתה מדבר גם ברדיו?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני מדבר על טלוויזיה. זה בלט גם במהלך השעות של מוצאי שבת. לכן הרדיו, גם לשאלתך, היה הרבה הרבה יותר טוב, אין מה להשוות. אני שמעתי אישית כמה דברים שהייתי עושה אחרת, אבל אני באמת לא נכנס לזה. באופן כללי הרדיו פעל כשורה במיוחד אתמול בבוקר שהיה גל פתוח, שאפילו בדיוק כתפקידו של השידור הציבורי פתר בעיות לאזרחים. אנשים התקשרו. לא היה להם לאן להתקשר, התקשרו לרשת ב' ודרך האולפן שם נפתרו בעיות של הייתי אומר של ישוב שלם. כמובן שליקויים תמיד יש, אבל אין מה להשוות בכלל. אני חושב שמגיע שבחים פה לרדיו, עם כל ההערות שיש לי גם על תפקוד הרדיו, אבל זה בסדר, תמיד יש הערות, זה בסדר, זה ביקורת בונה, אבל הטלוויזיה זה פשוט היה כשל קולוסאלי גדול. לפיכך אני מבקש שהוועדה, ולכן אני ביקשתי את הדיון הזה היום, כי הוא דחוף, תחליט פה היום על הקמת צוות בדיקה שיבדוק את הכשל של הערוץ הראשון בסיקור הסופה, שגרם לנו כמובן לנזק תדמיתי גם בין השאר, אבל גם מהותי. אני חושב שאנחנו כמוסדות לא יכולים לעבור לסדר היום על כך שהשידור הציבורי דמם בעת משבר שכזה. אני באתי בדברים כבר עם שלום קיטל שהסכים ללוות את עבודת הוועדה. יש לו אילוצים משלו, הוא נוסע לחו"ל וכו', אבל הוא הסכים לתרום ככל שהוא יכול בימים הקרובים כדי לסייע לצוות. מאחר ואני רוצה שבאמת הצוות יהיה מקצועי ולא של המוסדות, גם עורך מעריב לשעבר, יואב צור הסכים לקחת חלק בבדיקה הזאת. חבל שואפא לא פה, הייתי רוצה שהיא תהיה נציגת הוועדה.

יעקב בורובסקי: צריך לשאול את פי הנערה, ואם היא מעוניינת - - -

היו"ר אמיר גילת: יש למישהו הערות לגבי הצוות?

דוד חיון: יש לי הערות לגבי התוכן של הבדיקה. אני חושב שצריך להגדיר את הנושאים של הבדיקה, למשל העובדה שלמעשה אולפן הבית היחיד היום בשידור הישראלי שהוא בירושלים, הוא שלנו ואנחנו לא שידרנו מירושלים. זה בכלל הזוי מארץ ההזיות. זה אחד. שניים, לא שידרו ב-HD. הגיע זמן האמת של ה-HD. אנחנו משלמים כל כך הרבה כסף על HD. לא שידרנו ב-HD. זה שני דברים מאוד מאוד מהותיים שחייבים להיות בצוות הבדיקה. אני חושב לגבי הרכב הצוות, אני חושב שצריך להיות עוד גורם מבחוץ.

היו"ר אמיר גילת: אני פשוט רוצה צוות שתוך 10 ימים יגיש - - - .

דוד חיון: לא, אם קיטל לא בפנים, אז מישהו אחר במקומו, אבל אם הוא כן בפנים, אז אין בעיה, זה שניים מבחוץ.

היו"ר אמיר גילת: רציתי אחד מבחוץ בגלל שקיטל אמר לי שיש לו בעיה של לוח זמנים, אבל הוא בהחלט רואה את החשיבות של המשימה, הוא ילווה את עבודת הצוות.

דוד חיון: אני בעד איתי לנדסברג בצוות, מנהל התעודה. הוא לא בא מתחום החדשות. הוא יכול להיות בצוות.

דבורה הנדלר: את מי בחרת, אמיר?

היו"ר אמיר גילת: בחרתי את שלום קיטל ויואב צור, שזה כמו אחד, כי שלום הוא רק ילווה.

דבורה הנדלר: ואפא אמרת, לא?

היו"ר אמיר גילת: לא, ואפא לא פה. תיכף נשאל אותה.

דוד חיון: אבל זה לא דעת יחיד. יש כמה חברים.

יעקב בורובסקי: ואפא נתנה אוקיי.

דוד חיון: אז ואפא, לנדסברג ושני החבר'ה שאמרנו.

דבורה הנדלר: אני מתנגדת למישהו מההנהלה.

דוד חיון: ברור.

ליאת בלום: הוא לא יכול לבדוק את המנהלים שלו. זה יכול להיות בעייתי, דוד.

דוד חיון: בסדר, יש בזה משהו.

ליאת בלום: הוא יכול לתת המלצה מקצועית, אבל לא להיות חלק.

היו"ר אמיר גילת: טוב, הצוות הוא כדלקמן: ואפא, יושבת ראש, מרכזת את הצוות.

דבורה הנדלר: היא הסכימה?

היו"ר אמיר גילת: כן, היא הסכימה. חברים בצוות יואב צור ודדי מרקוביץ'. שלום קיטל ילווה את עבודת הצוות ויסייע מניסיונו.

יעקב בורובסקי: אני חושב שאם הצוות יזדקק לשירותים של אנשי מקצוע כמו ביקורת או יעוץ משפטי, אז צריך להעמיד אותם לרשותו.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. מטרת הצוות - לבדוק את הכשלים בסיקור הסופה, לרבות: 1. ההיערכות לקראת הסופה בפרט ואירועים במצבי חירום בכלל.

2. נושא השידור באולפני ירושלים, אי שידור ב-HD.

יעקב בורובסקי: הפעלת מערך החירום, בדיקה, תהליך קבלת ההחלטות, סדרי עדיפויות.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. הוועדה מיפה את כוחו של הצוות לבדוק גם את הנעשה ברדיו, ככל שתזדקקו. אם תחשפו גם לכשלים ברדיו כתוצאה מהעבודה.

יעקב בורובסקי: או לדברים חיוביים. אנחנו לא מחפשים כשלים, אנחנו מחפשים את האמת.

דוד חיון: אני חושב שצריך גם לחייב שיהיה בהחלטה ברור שכל אנשי ההנהלה מחויבים לשתף פעולה עם חברי הצוות. זה לא ברור מאליו.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אנחנו נקבל את זה כהחלטה. כל נושא עבודת הצוות יבדק על ידי הלשכה המשפטית שגם תלווה במידת הצורך.

דבורה הנדלר: מה עם מבקרת פנים?

היו"ר אמיר גילת: אמר בורובסקי.

יעקב בורובסקי: אם הוועדה תזדקק למה שאנחנו קוראים "שומרי סף", גם יעוץ משפטי וגם אנשי ביקורת, אז היא רשאית לפנות ולקבל.

היו"ר אמיר גילת: מאחר ומהות הבדיקה היא בעיקר תכנית, אז האומבוצמן הוא חבר בעבודת הצוות.

דבורה הנדלר: לגבי הבקשה שביקשתי ממך?

היו"ר אמיר גילת: שנייה, שנייה, תני לי רק לסכם. אז הנושא הזה של הוועדה הוחלט. לגבי הבקשה שלך, אין פה 5 חברי ועדת תוכן. יש פה רק 4. אנחנו לא יכולים לקבל כרגע החלטה.

יעקב בורובסקי: דבורה, מדבר יעקב בורובסקי. פנית למנכ"ל?

דבורה הנדלר: באיזה הקשר?

יעקב בורובסקי: בהקשר של לאטמה ולקיחת הסמכויות.

דבורה הנדלר: בוודאי פניתי אליו.

יעקב בורובסקי: מה תשובתו?

דבורה הנדלר: כרגע אני לא יכולה להקריא לך את תשובתו.

יעקב בורובסקי: אוקיי, אז תדברי, שאני אדע איפה הדברים עומדים.

דוד חיון: זה ביניהם.

דבורה הנדלר: כתוב - - - מורשה חתימה נוסף. זה מורשה חתימה, נכון?

יעקב בורובסקי: כן, זה מה שאמרת לי, שיש בעיה של מורשה חתימה.

דוד חיון: זה הולך לוועד המנהל.

דבורה הנדלר: הוא יחתום, אין לו בעיה, אבל צריך עוד מישהו.

יעקב בורובסקי: הבנתי, בסדר.

דבורה הנדלר: אתם תמנו, כי סמנכ"ל כספים ערן הורן לא מוכן לחתום.

יעקב בורובסקי: הבנתי.

דבורה הנדלר: אז צריך שיוני יחתום ועוד מישהו יחתום.

יעקב בורובסקי: אז בדיון הוועד המנהל. הבנתי.

דבורה הנדלר: כן, כן. אני לרגע לא קלטתי על איזה שאלה אתה שואל אותי.

יעקב בורובסקי: בסדר גמור, מאה אחוז. תודה לך.

דבורה הנדלר: אמיר, לגבי השאלה שלי, מתי זה יעלה לדיון, בשבוע הבא?

היו"ר אמיר גילת: אם יהיה קוורום ואם ההנהלה תבוא.

דבורה הנדלר: כשענית לי את תשובתי, לא ענית אם ההנהלה ואם אין קוורום.

היו"ר אמיר גילת: בישיבה הבאה, ודאי. גם היום רציתי לדון בזה.

דבורה הנדלר: אמיר, אני יכולה להראות לך שחור על גבי לבן שבתמליל זה מופיע, אז למה כל הפשלה הזו?

יעקב בורובסקי: דבורה, מכיוון שנרשם פרוטוקול, אני מציע לכל הצדדים לדון בדיון בפעם הבאה בנושא.

דבורה הנדלר: הוא אומר לי, יום ראשון זה לא.

יעקב בורובסקי: הוא לא אומר לך, יום ראשון לא.

היו"ר אמיר גילת: אמרתי, בישיבה הבאה. ביום ראשון הבא לא מתוכננת ישיבה. בישיבה הבאה של ועדת תוכן. אוקיי, תודה, הישיבה נעולה.